

OP ZOEK NAAR CAMPUSBOEVEN EN ANDER GESPUIS
/ **STUDEREN? VERGEET PAPA EN MAMA NIET** / DE
ZEVENHEUVELENLOOP KOMT ERAAN / **RASA UIT**
LITOUWEN OP DOORREIS IN NIJMEGEN

nummer 3 / jaargang 13 / 25 oktober 2012

VOX

Onafhankelijk magazine van de Radboud Universiteit Nijmegen

grenzeloos
verliefd

COLOFON

Vox is het maandelijks onafhankelijk magazine van de Radboud Universiteit Nijmegen.

Redactie-adres: Comeniuslaan 6
Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen
Tel: 024-3612112 Fax: 024-3612874
redactie@vox.ru.nl

www.voxweb.nl / @voxnieuws

Redactie: Paul van den Broek, Bregje Cobussen, Annemarie Haverkamp (hoofdredacteur), Mark Merks, Martine Zuidweg

Beeldredactie: Dick van Aalst, José Koot

Columnisten: Lieke von Berg, PH-neutraal

Aan dit nummer werkten mee:

Jelko Arts, Reint-Jan Groot Nuelend, Marlon Janssen, Jolene Meijerink, Timo Pisart, Freek Turlings, Lydia van Aert, Tim van Ham, Ateke Willemse

Fotografie: Bert Beelen, Duncan de Fey, Erik van 't Hullenaar

Illustraties: Ingrid Bockting, Merlijn Draisma, Studio Lakmoes

Vormgeving en opmaak: Nies en Partners bno, Nijmegen

Advertenties: Bureau van Vliet
Tel: 023-5714745

zandvoort@bureauvanvliet.com
advertentie@vox.ru.nl

Abonnementen: Personeelsleden, studenten: €25,- o.v.v. student- of personeelsnummer. Overigen: €35,- over te maken op ING-Bank 1363505 t.n.v. Stg. KU Radboud Universiteit, Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen

Adreswijzigingen: Abonnementen-administratie Vox
Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen
Tel: 024-3615804

Druk: MediaCenter Rotterdam

Vox Campus

Mededelingen of berichten voor Vox Campus kunt u sturen naar: voxcampus@vox.ru.nl

De volgende Vox verschijnt op 22 november.

Karaktervolle locaties

Studiecentrum Soeterbeek

Ruimte voor concentratie

www.ru.nl/soeterbeek

reserveringsbureau@fb.ru.nl

of bel: 024 - 361 58 25

Uw locatie voor één of meerdaagse cursussen, seminars, vergaderingen, trainingen of conferenties. Ervaar de inspirerende rust.

Faculty Club Huize Heyendaal

Dé ontmoetingsplek op de campus

www.ru.nl/facultyclub

facultyclub@fb.ru.nl

of bel: 024 - 361 59 79

Lunch en diner à la carte, ook arrangementen voor recepties, diners en feesten. Uitstekend geoutilleerde vergaderruimten.

Radboud Universiteit Nijmegen

Autoverhuur Nijmegen

Autoverhuur Nijmegen

Nieuwe Dukenburgseweg 13, 6534 AD, Nijmegen

Postbus 1130, 6501 BC Nijmegen

Tel. 024-3817161

Arian Verheij

Woord & Geschrift

Voor het redigeren en vertalen van uw wetenschappelijke teksten

www.woordengeschrift.nl

restaurant VALDIN

Van Peltlaan 4
6533 ZM Nijmegen
024-3556902
info@valdin.nl

Gaat u afstuderen of promoveren?
Heeft u al plannen voor de kerst?

Zie www.valdin.nl voor de mogelijkheden

- Uitgebreide wildkaart
- 3-gangen keuzemenu's al vanaf 19,50
- Geheel nieuwe a la carte-kaart

Taal *verbindt.*

Intensive Language Programmes

- 16 talen
- uniek didactisch concept
- 100 % op maat

WWW.RADBOUDINTOLANGUAGES.NL

Radboud **in'to** Languages

Expertisecentrum voor taal en communicatie van de Radboud Universiteit Nijmegen

VOX NR. 3 10/2012 INHOUD

P.10 / GRENZELOOS VERLIEFD /

'Op dit moment leer ik Spaans'

P.14 / REPORTAGE: NACHTJE CAMPUS /

In 1988 werd hier een moord gepleegd

P.20 / SPORT / De Zevenheulenloop móet je gedaan hebben

P.26 / OUDERS / 'Ik zie mezelf als coach op de achtergrond'

P.32 / INTERVIEW / Rasa Cincyte uit Litouwen vindt Nijmeegse studenten verwend

EN VERDER / P.4 / **NIEUWSFOTO /** P.7 / **OVER DE SCHUTTING /** P.8 / **BRIEVEN /** P.18 / **COLUMN PH-NEUTRAAL /** P.24 / **KAMERGEHEIMEN /** P.36 / **CULTUUR /** P.38 / **VOX CAMPUS /** P.40 / **BLIND DATE**

P.10

P.14

P.20

P.26

P.32

Foto cover: Duncan de Fey

REDACTIO NEEL

LOVE

Mijn broer ging naar Amerika en ik zei: "Eén ding, broer. Je wordt niet verliefd." Maar jawel, hij viel als een blok voor een Californische. Ik denk dat 'ie het me geschreven heeft. Mailen deden we in die dagen nog niet. Ik moet boos geweest zijn. Broer zou een half jaar op stage gaan, niet de rest van zijn leven! Het mooie van de liefde is dat die ook stuk kan gaan. Broer en meisje *broken up*. Pfieeuw, opluchting. Ik had hem weer veilig bij me in de buurt. Maar ook al was er toen geen Facebook, op de een of andere manier vonden ze elkaar weer. En toen volgde een mirakel: meisje pakte het vliegtuig en kwam naar Nederland. Nu, twaalf jaar later, is ze er nog steeds. *I love her*. Beschouw dit schrijven als een hart onder de riem voor al die vaders, moeders, broers en zussen die met samengeknepen billen achter de mail zitten. Vrezend voor dat ene rampzalige bericht van 'hun' student in het buitenland: "Ik ben verliefd!"

Annemarie Haverkamp
Hoofdredacteur

@voxnieuws

ZOEKEN NAAR MAÏS DIE MINDER
WATER NODIG HEEFT P.30 / HET ONDERZOEK

SPEKTAKEL BIJ DURENDAL-RALLY

Eieren gooien, auto's kantelen: in de Durendal-rally is alles geoorloofd. De vijftien deelnemende disputen schuwen op donderdag 11 oktober geen middel om anderen te verhinderen de finish te bereiken. Carolusdispuut Durendal organiseerde de rally dit jaar voor de 34ste keer voor collega-disputen van binnen en buiten Nijmegen. Het parcours, dat begint en eindigt bij het dispuutshuis aan de Staringstraat, voert door de Ooijpolder en

Duitsland. De voertuigen zijn veelal auto's met nog een paar dagen APK, die voor een prikkie van Marktplaats zijn geplukt. Traditiegetrouw werd een aantal rallygangers op de bon geslingerd: de politie reikte boetes uit vanwege het ontbreken van identiteitspapieren, naast een boete van 250 euro voor ondeugdelijk materieel.

Foto: Bert Beelen

DIT WAS OKTOBER

VOLGENS PAUL VAN DEN BROEK

Er was heel wat te vieren in oktober. Tenminste, als we mogen afgaan op de lawine van ranglijsten die de afgelopen weken over het onderwijs denderde. De Radboud Universiteit is de 'beste van de zes brede universiteiten' (onderwijs-oordeel volgens *Elsevier*), we staan op plaats 127 van de World University Ranking van de *Times* (32 plaatsen gestegen!), we staan bovenaan als het gaat om het aandeel vrouwelijke hoogleraren en in de *Opzij* top 100 staan vijf Radboudvrouwen. En oh ja, in de Duurzame top 100 prijken twee Radboud-onderzoekers.

Het bestaan van die lijstjes valt wel te begrijpen: de media die ze in het leven roepen, genereren extra aandacht en oplage en de rijtjes schetsen een geruststellend eenvoudig beeld van de stand van zaken in onderwijsland. Dat de echte wereld die achter die lijstjes schuilgaat te complex is om in een ranglijst te vervatten, lijkt aan de populariteit ervan geen afbreuk te doen. Hoezo de beste universiteit, als jouw studenten je de hoogste punten geven, terwijl die studenten in Nijmegen mogelijk wat sneller tevreden zijn dan die in Amsterdam? En waarom heet je goed te zijn alleen omdat anderen zeggen

dat je goed bent? *Elsevier* en *Times* baseren hun ranglijsten over onderzoek voor een groot deel op reputaties en die gaan vaak zó lang mee dat ze een oordeel over actualiteit niet rechtvaardigen. Om over de vriendjespolitiek van het elkaar punten geven maar te zwijgen. Maar we doen er allemaal lustig aan mee. Instellingen leveren trouw de verlangde gegevens, media schrijven de uitkomsten gretig op en lezers zoeken naar verbanden. Er kwam afgelopen maand zelfs een lijst voorbij over de meest invloedrijke lijst der lijsten, wat me toch een signaal lijkt dat we een tikkeltje te ver zijn doorgeschoten. Geruststellend was het bericht deze maand uit Duitsland: in een open brief gaven driehonderd hoogleraren te kennen niet meer mee te willen doen aan een ranglijst. En de rector uit Hamburg uitte zijn afschuw over de meetmethode van *Times*. Nu wij nog. Al valt te vrezen dat de volgende lijst ook bij ons weer een artikeltje wordt, een nieuw steentje in het fundament van die vermaledijde praktijk. Dus voordat ik iemand ook maar ergens van beticht, moet ik eerst maar eens dat monstertje in mezelf bedwingen.

Zoveel vooraanmeldingen telde de Radboud Universiteit op 3 september 2012. Een stijging van 9 procent ten opzichte van vorig jaar om precies te zijn. De laatste jaren bleef het aantal eerstejaars stijgen. Zo schreven zich in 2010 nog 1249 studenten in en in 2011 waren het er 1435. Percentages geven niet altijd een goed beeld van de werkelijkheid. Zo is het aantal vooraanmeldingen voor de master informatiekunde met 1000 procent gestegen en daalde dat aantal bij de master religiestudies met 93 procent. Indrukwekkend, zou je zeggen. Maar het aantal vooraanmeldingen van de master informatiekunde ging van twee studenten naar tweeëntwintig. En in plaats van vijftien masterstudenten religiestudies, bleef er dit jaar maar één over. Met dat in het achterhoofd, is zo'n percentage toch niet zo schokkend.

BOVEN HET MAAIVELD

Max Derks

Erg veel nieuws was er niet te melden op het landelijk congres van de studentenhuysvesters, eind september in de Vereeniging. Of het zou het woonwensenonderzoek moeten zijn waaruit blijkt dat studenten in de toekomst wat luxer willen wonen, in zelfstandige eenheden met eigen douche en toilet. Aan het einde van het congres kreeg Max Derks, directeur van de Nijmeegse studentenhuysvester SSHN, een Koninklijke onderscheiding uitgereikt: hij wordt lid in de Orde van Oranje-Nassau. Derks, inmiddels 25 jaar bij de SSHN, werd geprezen omdat de corporatie onder zijn leiding is 'uitgegroeid tot één van de tien beste woningcorporaties van Nederland'. Derks zelf reageerde beduusd. "Ik ben sprakeloos. Ik heb dit werk heel graag gedaan. Het feit dat ik dit samen met de andere collega's mocht doen staat daarbij voorop." Op de vraag van Vox wat Derks zelf als zijn grootste verdienste beschouwt, wijst hij op een aantal nevenfuncties, onder meer in het landelijk samenwerkingsverband, maar vooral op het welslagen van de hoofdtaak van SSHN: voldoende huisvesting creëren voor studenten, wat onder meer gestalte krijgt met een aantal nieuwe complexen.

GETWEET

Esther-Mirjam Sent @emsent

Leuk die onderwijsintensivering aan de @runijmegen, maar kunnen de lunchruimtes dan ook uitgebreid worden?

OUD NIEUWS

VOOR NIEUW NIEUWS: GA NAAR VOXWEB.NL

VAARWEL LANGSTUDEERBOETE, HALLO LEENSTELSTEL

PvdA en VVD hebben besloten dat per september 2014 de basisbeurs wordt vervangen door een sociaal leenstelstel. De langstudeerboete sneuvelt met terugwerkende kracht, waardoor studenten die de boete reeds betaald hebben hun geld terugkrijgen. Als een verrassing komt dat niet, aangezien beide partijen de maatregel in hun verkiezingprogramma hadden staan. Binnen het nieuwe leenstelsel zal een uitwonende student in vier jaar een schuld van twaalfduizend euro opbouwen.

ROBOT VERVANGT PLAYMATE

De nieuwe mascotte van de Radboud Universiteit heet Radbot en is een robot. Deze uit de kluiten gewassen Wall-E look-alike speelt de hoofdrol in filmpjes die scholieren warm moeten maken voor Nijmeegse wetenschap.

Radbot is de vervanger van playmate Ancilla Tilia die in 2010 de filmpjes aan elkaar praatte – tot ongenoegen van zo'n beetje het hele bestuursgebouw.

HOOGSTE PERCENTAGE VROUWELIJKE HOGLERAREN

Nederlandse universiteiten doen het nog steeds beroerd als het om het aantal vrouwelijke hoogleraren gaat, maar Nijmegen springt er positief uit: één op elke vijf hoogleraren is hier vrouw, het hoogste aandeel van alle universiteiten. Dit blijkt uit de Monitor Vrouwelijke Hoogleraren, die 11 oktober verscheen. Het Nederlandse gemiddelde ligt op 14,8 procent. De Radboud Universiteit zit daar met 20,6 procent ruim boven.

RADBOD UNIVERSITEIT STIJGT OP RANGLIJST

De Radboud Universiteit is van plaats 159 naar 127 gestegen op de jaarlijkse Times Higher Education World University Ranking (THE). Rector Bas Kortmann noemt die stijging op 3 oktober 'goed nieuws', maar er is ook een andere kant van de medaille; van de twaalf Nederlandse universiteiten staan er negen hoger op de ranglijst. Dat zal veranderen, voorspelt beleidsmedewerker Anneke Matthijssen: "Het duurt nog een aantal jaren voordat onze steeds hogere kwaliteit zal doorklinken in de reputatiescores."

NIJMEEGSE STUDENT WIL DE DOUCHE NIET DELEN

Aan studentenkamers (bijna) geen gebrek in Nijmegen, ook niet in de toekomst. De Landelijke Monitor Studentenhuisvesting becijferde dat Nijmegen in 2020 ongeveer 1750 extra studentenwoningen nodig heeft. Die vraag kan de Nijmeegse studentenhuusvester SSHN waarschijnlijk wel aan. In 2015 verwacht de SSHN 1250 studentenkamers te hebben bijgebouwd. Het (luxe)probleem ligt ergens anders. De Nijmeegse student wil steeds vaker een eigen douche en keuken en daar is geen plek voor in Nijmegen.

WAARVAN AKTE

"Ik denk dat dit meisje heel goed beseft wat voor risico's ze loopt, die kent haar omgeving haarscherp, weet echt wel hoe gevaarlijk die is. Dit zijn vroegrijpe kinderen die in een uitermate complexe samenleving moeten leven." Paul Hoebink, bijzonder hoogleraar Ontwikkelings-samenwerking, in *Trouw* over de vraag of we actiekinderen als het Pakistaanse meisje Malala Yousafzai (14) niet een groot risico laten lopen door ze veel media-aandacht te geven.

OVER DE SCHUTTING

Waar andere hoger onderwijsmedia zoal over schrijven

Het wil maar niet vlotten met het opstuwen van vrouwen naar de topposities binnen de Nederlandse universiteiten. Een rapport hierover laat zien dat onze dertien universiteiten op elke honderd hoogleraren nog geen vijftien vrouwen tellen, maar deze in Europa beschamende positie brengt de universiteitsbladen niet in beweging. Wageningen en de drie technische universiteiten bungelen in Nederland onderaan, met Eindhoven als hekkensluiter, maar onze Eindhovense collega's zoomen in het jongste nummer van *Cursor* liever in op het Nano-lab. Geen woord over de vrouwen. *Delta* (TU Delft) van hetzelfde laken een pak: daar maken ze zich druk over het jongste type ligfiets. Terwijl die universiteit in september Ena Voûte heeft benoemd tot decaan, een Delftse aardverschuiving waaraan weinig woorden zijn vuilgemaakt.

Dan doet *UT nieuws* (Universiteit Twente) het beter. Daar in elk geval een vrouw op de cover: Joyce Berger, directeur Financiële en Economische zaken, die een interview geeft over een miljoenen-bezuiniging. Interessant is om dit interview eens te leggen naast het vraaggesprek in *Univers*, dat de nieuwe Tilburgse collegevoorzitter Koen Becking aan haar lezers voorstelt. Berger en Becking zijn rond de veertig, hebben allebei drie kinderen en beiden wordt de vraag voorgelegd hoe werk en gezin valt te combineren. Ze zeggen woordelijk hetzelfde ("Het is passen en meten."), maar een verschil is er ook: waar Berger haar gezin tot grootste hobby verklaart,

geeft Becking na een paar vragen over zijn kinderen snel een draai aan het interview. "Ik heb naast mijn gezin nog tijd voor hobby's hoor." In een poging tot herwinnen mannelijkheid werken die hobby's niet echt mee: hardlopen, golf en klassieke auto's. Jammer voor het genderbeeld in de academische wereld is de fotografie. Becking poseert in de statige werkomgeving, nors kijkend, met een bijschrift: "Ik kom niet naar Tilburg om op de winkel te passen." Van Joyce Berger daarentegen gaat ondanks haar miljoenenbezuiniging geen enkele dreiging uit: ze poseert met haar kinderen in een soort speeltuin. En of haar woorden bij dit beeld de emancipatie vooruit helpen moet nog blijken. Ze zegt: "Ontspanning is voor mij het gezin. Een beetje saai misschien, maar daar geniet ik enorm van."

Het gerucht gaat dat de PvdA en VVD er samen uit zijn. Het zou dus zomaar kunnen dat we in november een nieuwe minister van onderwijs hebben. Vox stelde vier Radboudianen de vraag: wat zou jij doen als je een dag minister van onderwijs was in het nieuwe kabinet?

VOX VRAAGT

ALS IK EEN DAG MINISTER WAS, DAN...

“...ZOU IK EEN VROUWEN-QUOTUM INVOEREN.

Van alle benoemingen op een vaste plaats op de universitaire loopbaanladder – docent, hoofd-docent en hoogleraar – zou vijftig procent vrouw moeten zijn. Dat doen we vijf jaar, daarna gaan we evalueren. Politiek zal deze beslissing vast niet lekker vallen, maar bestaande scheefgegroeide verhoudingen krijg je niet gerepareerd zonder ingrijpende maatregelen. Het aantal promovendi is inmiddels gelijkgetrokken. De vrouwen zitten in de pijplijn, wordt gezegd. Maar die pijplijn lekt, en dan vooral vrouwelijk talent. Als we in dit tempo doorgaan is het pas tegen 2060 eindelijk zo ver. We hebben met onderzoek aangetoond dat de procedures niet altijd eerlijk verlopen. Omdat de criteria in het voordeel zijn van mannelijke kandidaten, omdat de universiteit een gulzig instituut is. Ze eist van jonge mensen – niet alleen vrouwen – dat ze in het spitsuur van hun leven, de drukste periode, op alle fronten excelleren.

Alleen de instroom op gang brengen is niet genoeg. Concreet zou ik een voorbeeld nemen aan Politietop Divers, de veranderingen in de samenstelling van de politietop onder Guusje ter Horst. Daar is een interventieteam samengesteld om als gesprekspartner te dienen voor de korpsleiding, om te werken aan de aanwas van gekwalificeerde

kandidaten, maar ook om de bestaande organisatie voor te bereiden.”

Yvonne Benschop, hoogleraar Bedrijfskunde

“... ZOU IK ERVOOR ZORGEN DAT HET LEENSTELSEL DAADWERKELIJK HET PREDIKAAT ‘SOCIAAL’ MAG DRAGEN.

De politieke realiteit is dat het er komt. Maar dat mag er niet toe leiden dat de toegankelijkheid van het hoger onderwijs in gevaar komt. Daarbij moet het geld één-op-één geïnvesteerd worden in het onderwijs.

Het verontrust me dat we over de invulling van het plan zo weinig horen. Ik vind het zaak dat een nieuwe minister direct duidelijkheid verschaft. Den Haag moet zich realiseren dat een leenstelsel betekent dat studenten met een schuld van 50.000 euro de universiteit verlaten. Toegankelijkheid moet daarom bij de uitvoering van de plannen het uitgangspunt zijn. Zeker de Radboud Universiteit kan laten zien van welk belang dat is. Deze universiteit is een emancipatie-universiteit, mede opgericht om het eerstegeneratiestudenten (studenten die de eersten in hun familie zijn die gaan studeren, red.) mogelijk te maken een universitaire opleiding te volgen. Ik ben zelf zo’n eerstegeneratiestudent: zonder

beurs had ik niet kunnen studeren. Concreet betekent het voor mij dat de aanvullende beurs behouden moet blijven, dat studenten de kosten die direct voor onderwijs worden gemaakt – denk aan het collegegeld – renteloos kunnen lenen, dat bekeken wordt hoe we studenten verder kunnen faciliteren. En dat er snel duidelijkheid komt.”

Gerard Meijer, voorzitter college van bestuur

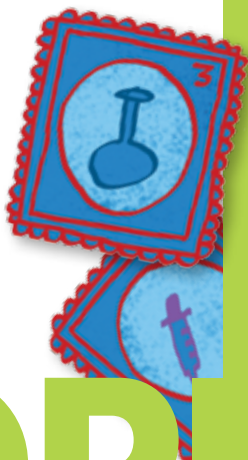
“...PUBLICEREN ALLE WETENSCHAPPERS IN NEDERLAND VOOR HET EINDE VAN DE VOLGENDE KABINETSTERMIJN HUN ARTIKELEN IN OPEN ACCESS TIJDSCHRIFTEN.

Als minister zou ik me actief sterk maken voor Open Access publishing. Ik vind dat van groot belang omdat het resultaat van de investering die we als samenleving in onderzoek doen voor iedereen toegankelijk moet zijn. De belastingbetaler betaalt ons zodat we ons kunstje kunnen doen, maar ziet daar vervolgens het resultaat niet van terug. De minister moet allereerst druk zetten op de universiteiten om ze samen de stap te laten maken. Van een individuele onderzoeker, een enkele universiteit, kun je dat niet verwachten. Neem een voorbeeld aan het Verenigd Koninkrijk: daar publiceren alle universi-

OPINIE

**ZELF EEN OPINIE
INSTUREN KAN OOK
MAIL 'M NAAR
REDACTIE@VOX.RU.NL**
DE REDACTIE HEEFT HET RECHT
DE BRIEF IN TE KORTEN.

teiten in 2014 in Open Access tijdschriften, als het gedane onderzoek gefinancierd is met publiek geld. Daarnaast zie ik voor het ministerie een faciliterende rol weggelegd: door op internet een platform aan te bieden waar alle onderzoekers hun artikelen, ruwe data en gebruikte methodes openbaar maken.

Individuele wetenschappers wil ik een verplichting opleggen: zij moeten er zelf voor zorgen dat hun onderzoek toegankelijk is voor het grote publiek. Door naast het artikel een populairwetenschappelijk stuk te schrijven, door te publiceren in kranten, publiek-tijdschriften of het internet. We moeten ons werk – en het belang daarvan – laten zien.”

Merel van Goch, promovenda Behavioural Science Institute (BSI/Donders)

“...ZOU IK INVESTEREN IN DE KWALITEIT VAN DOCENTEN.

Dat doe je door feedback beter te organiseren, door ze meer naar elkaar te laten kijken. Waarom

doen de goede docenten wat ze doen, wat kunnen de mindere docenten daarvan leren?

Ik kies ervoor hierin te investeren omdat je op korte termijn, met een relatief klein budget, veel kunt bereiken. De kwaliteit van onderwijs hangt nauw samen met de kwaliteit en professionaliteit van de docenten, op dat gebied is veel te winnen. Dat is ook de conclusie van een recent rapport van de Stichting van het Onderwijs.

Je moet het mogelijk maken dat docenten tijd hebben om bij colleges van anderen aan te schuiven, om samen colleges voor te bereiden, om aan verbeterprogramma's deel te nemen. Ook denk ik aan het bundelen van best practices. En omdat je investeert mag je ook eisen stellen. Er is in het onderwijs wel een aanspreekcultuur, maar geen afrekencultuur. Dat taboe zou ik graag doorbroken zien. Docenten die niet verbeteren mogen geen college meer geven.”

Thijs van Reekum, voorzitter Interstedelijk Overleg (ISO) en RU-student.

CAMPUSDICHTER

VROEGER HEETTE DAT HEIMWEE

Vijf appels draagt hij in zijn rechterhand. Zonder dat detail had ik hem en het verweerde blad boven zijn hoofd geen milliseconde van mijn leven gegund –

nu mag hij heel even overal het middelpunt zijn dus ik luister: 'een euro is twee gulden twintig,'

– wie rekent er nu nog terug? Wat zoet!

Tik tik 'dan is een gulden...' tik

Bier – fl. 1,- Café 't Fortuy... zoals een zeester zich hecht met honderden zuignapjes, behangt het papier de schutting alsof hij besloten heeft pas los te laten als het echt tijd is, rijp

hoewel verbleekt (zeesterren houden niet eens van zon) zodat Paul Elstak vroom in de wereld blikt en vraagt waar de posterhoeken gebleven zijn die de wind heeft gestolen

(groeien die niet meer aan?)

pling! '45 eurocent!'

Ik haast door, mijn neus weer in een online nieuwsarchief gediept. De appelman wacht voort, totdat de poster het leven laat of hem meeneemt naar eerder – dat is niet helemaal duidelijk.

Linda van der Pol, neerlandicus en campusdichter

WIJ ZIJN GRENZE LOOS VER LIEFD

Tekst: Jolene Meijerink / Foto's: Duncan de Fey

Ga studeren in het buitenland! De Radboud Universiteit kan het wel van de daken schreeuwen en deed dat begin oktober ook tijdens de Wil Weg Week. De grens over 'is zo goed voor je ontwikkeling' en 'een ervaring die je nooit meer vergeet'.

Sari en Kim hebben het geweten. Zij hebben nu een lief in het buitenland en skypen zich suf. Marnix ontmoette zijn Mexicaanse schone in het CultuurCafé. Misschien ligt zijn toekomst in Zuid-Amerika.

"Ik vind het moeilijk me onze toekomst samen voor te stellen. Ik wil in elk geval niet in Zuid-Afrika wonen. Omdat Dumisani een donkere huidskleur heeft en ik blank ben, worden we daar nageroepen. De dingen die ze over mij zeggen, wil hij niet eens vertalen. Interraciales relaties worden daar niet geaccepteerd. Dumisani vindt Nederland geweldig. Niemand kijkt raar op als wij hier hand in hand lopen en het is een stuk veiliger dan de township waar hij vandaan komt.

Ik leerde Dumisani kennen in Zuid-Afrika. Ik studeerde een tijdje in Pretoria. Alle

internationale studenten woonden bij elkaar in een soort bungalowpark. Dumisani woonde ook op het terrein. Hij nam mij en mijn huisgenoten mee naar alle leuke plekken in de stad. Langzaam ontstond een vriendschap tussen ons. Op een avond – we waren dronken – zoenden we. De volgende ochtend kwam Dumisani langs om erover te praten. Ik wilde niet dat zoiets tussen ons in kwam te staan. Hij wilde juist laten weten dat het geen dronkemansactie was. Hij was al een tijd verliefd op mij. Ik was verbaasd, wist niet zo goed wat ik daarmee moest. Ik

wimpelde het af en zei dat we er niet aan moesten beginnen. Maar na een tijdje besepte ik dat die gevoelens wederzijds waren. In het geheim zijn we toen gaan daten, al snel werd het een relatie. We wilden zeker weten dat er echt iets was, voordat we het aan iedereen vertelden.

De kans is groot dat we in Namibië, Botswana of een Engelstalig land gaan wonen. In april studeer ik af en hij is nu bezig zijn bachelor – hij wil docent Engels worden – af te ronden. Daarna zien we verder. We skypen en whatsappen veel. Het zit goed tussen ons."

**KIM VOOGT (22) STUDEERT
BEDRIJFSCOMMUNICATIE EN
DOET EEN SCHAKELJAAR SOCIALE
GEOGRAFIE. SINDE EEN JAAR
HEEFT ZE EEN RELATIE MET
DUMISANI UIT ZUID-AFRIKA**

**MARNIX TEN HOLDER (24) IS
MASTERSTUDENT SOCIALE
GEOGRAFIE EN VERLIEFD OP
DE MEXICAANSE AHKIN**

“We waren vorig jaar allebei mentor tijdens de introductie voor de Radboud International Students. Ik zat op het terras van het CultuurCafé toen zij tegenover me kwam zitten. We glimlachten naar elkaar en ik wist meteen dat dit tot iets moois zou leiden. Na de introductie zijn we een paar keer gaan daten. Al vrij snel werd het serieus. Ahkin studeert geneeskunde in Nijmegen en zit pas in haar derde jaar. Ik ben bezig mijn scriptie af te ronden. Mijn moeder vond het spannend haar te ontmoeten. Maar Ahkin is charmant, dus daar maakte ik me geen zorgen over. Mijn moeder zegt altijd dat ze veel van mijn vader terugziet in mij; hij was nogal een reislustig type. Zij was dus niet verbaasd toen ik verliefd werd op een buitenlandse. Ik heb Ahkins ouders ontmoet in Mexico. We gingen naar een bruiloft en daar zag ik meteen de hele familie. Haar moeder is Mexicaanse, haar vader is een Nederlander die daar al 35 jaar woont. Tussen die man en mij klikte het meteen. Het scheelt dat we Nederlands kunnen praten. Ahkin is echt een mix van de Nederlandse en de Mexicaanse cultuur. Ze is heel direct, maar waar Nederlanders wat terughoudend zijn in het tonen van emoties, kan zij wel eens uitschieters hebben. Ahkin en ik spraken Engels, maar tegenwoordig vooral Nederlands. Dat gaat prima. Behalve als we ruzie hebben, dan is Nederlands lastig voor haar. Op dit moment leer ik Spaans, omdat er een kans is dat we in Zuid-Amerika gaan wonen na onze studie. Dat zou ik niet erg vinden, want het is een erg mooi continent. Ahkin heeft er geen moeite mee om in Nederland te wonen. Krijgt zij hier een baan, dan blijven we nog een paar jaar. We zijn allebei niet gebonden aan ons moederland.”

"Stuart heeft onlangs een baan gekregen bij Google in San Francisco. Het tijdsverschil met Nederland is negen uur. Bellen of skypen is moeilijk. Als ik opsta, gaat hij slapen en andersom. Ik heb hem ontmoet in Sheffield, waar ik studeerde. Samen met een paar andere internationale studenten ging ik pannenkoeken eten bij een jongen die in een huis woonde met alleen maar Britten. Zijn huisgenoten schoven aan. Een van hen was Stuart. Hij viel me meteen op. Later ging hij steeds vaker mee uit. Ik vond hem leuk, maar durfde er niet aan

toe te geven. Ik wist namelijk dat een ander meisje hem ook wel zag zitten. Op een avond stonden we met een groepje buiten. Iedereen liep weg en wij bleven met z'n tweeën achter. Toen hebben we gezoend. Daarna ging het snel. Na een paar weken heb ik zijn ouders ontmoet. Hij is ook bij mijn ouders in Nederland geweest. Het was voor ons allebei de eerste keer dat we iemand voorstelden aan onze familie. Dat voelde speciaal. Over anderhalf jaar ben ik klaar met mijn studie en mijn plan is bij hem te

gaan wonen in Amerika. Het is erg ver weg en ik heb er eerlijk gezegd nog niet zo heel goed over nagedacht. Mijn grootste angst is dat ik geen baan kan krijgen daar. Diep in mijn hart hoop ik dat we na een paar jaar kunnen verhuizen naar Londen. Ik ben bang dat ik mijn familie en vrienden zal missen en vanuit Engeland kun je veel gemakkelijker even op en neer. Voor nu lijkt het me geweldig om een paar jaar in San Francisco te wonen. Ik zie dat als een groot avontuur."

**SARI VISSCHERS (21), STUDENT
ENGELSE TAAL EN CULTUUR, VIEL
ALS EEN BLOK VOOR DE BRIT STUART
DIE NU IN SAN FRANCISCO WOONT**

NACHTJE OP DE CAMPUS

De universiteitsbibliotheek gaat bijna sluiten, in alle kantoren zijn de lichten uit. Wie is er nog op de campus als de duisternis valt? Vox struinde een nachtje rond in het schijnsel van lantaarnpalen, op zoek naar inbrekers en ander gespuis. En stuitte op een portier die zich 'de moord op de campus' nog levendig herinnert.

Tekst: Bregje Cobussen en Freek Turlings / Foto's: Bert Beelen

21.30 uur

Aan het einde van een lange gang schuift een liftdeur open. Een man in een donker leren jack steekt zijn hoofd naar buiten. "Zijn jullie van Vox?" Hij wenkt. De lift gaat drie verdiepingen omhoog. Daarna klimt de man nog wat trappen op. "Rits je jas goed dicht, het is koud boven." Een luik wordt opgeklapt. We zien een wenteltrapje. Boven staan acht mannen, in dikke winterjassen. Het zijn de leden van Centaurus A, de Nijmeegse astronomische vereniging.

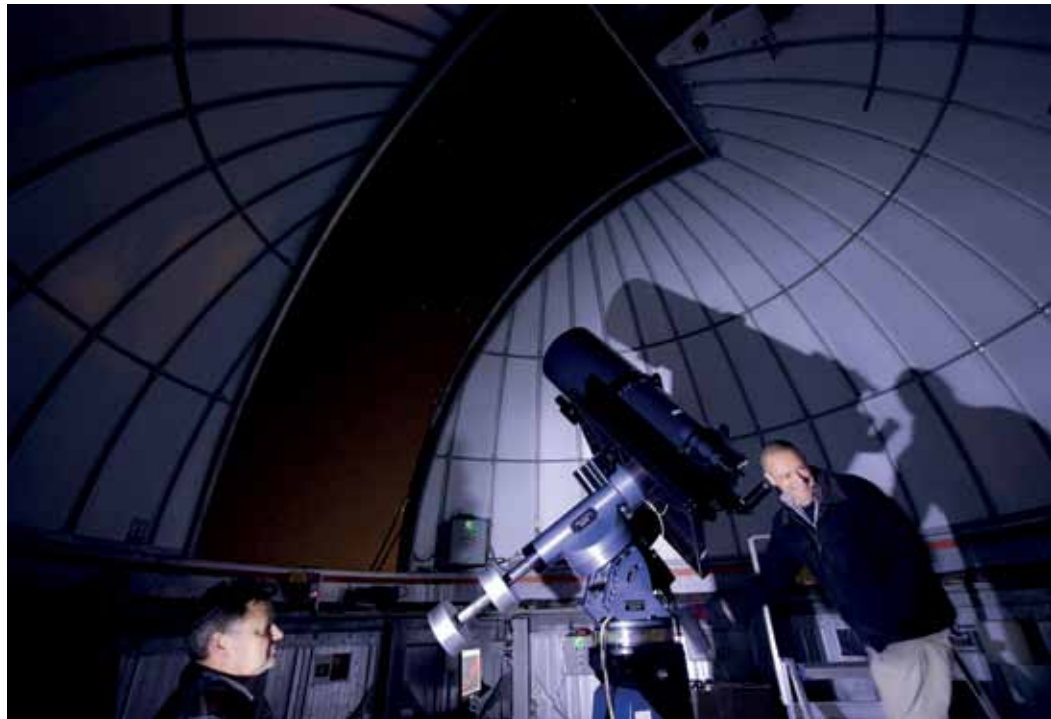
De sterrenkoepel op het dak van het Huygensgebouw is aan één kant open, een grote telescoop staat op de zwarte hemel gericht. Het is helder vanavond. Harry Balster, technicus bij Condensed Matter Science / High Field Magnet Laboratory en bestuurslid van Centaurus A: "We kijken nu naar sterrenbeeld Perseus." Een keer in de maand komen de leden van de vereniging hier samen. Niet alleen omdat ze van sterren kijken houden, ook om te oefenen met het bedienen van de telescoop. Want een paar keer per jaar is de koepel open voor publiek en dan moet alles soepel verlopen.

Die telescoop is tegenwoordig computergestuurd. Balster: "Vroeger moesten we hem met de hand afstellen. Heel tijdrovend. Nu houden we meer tijd over om sterren te kijken. En we zien meer: de computer filtert een groot deel van de lichtvervuiling weg."

"Heeft iedereen Perseus gezien?" roept iemand vanachter de computer. Er klinkt instemmend gebrom. "Dan gaan we nu NGC 7331 bekijken." Vanuit het donker luidt het antwoord: "All clear!" De telescoop komt in beweging. Tegelijkertijd begint de koepel te draaien, zodat de opening een ander deel van de hemel blootstelt. Balster: "NGC 7331 is de naam van een spiraalvormig sterrenstelsel op ongeveer veertigmiljoen lichtjaren hiervandaan." Terwijl de amateurastronomen een voor een op een trapje klauteren om door de telescoop te turen, vervolgen wij onze weg over de nachtelijke campus.

22.30 uur

In de hal van het Huygensgebouw zit Jos van de Geer, portier, in zijn kantoor van glas. Van de Geer is al meer dan 43 jaar in dienst van de universiteit. Eerst

'HEEFT IEDEREEN **STERRENBELD PERSEUS** GEZIEN? DAN GAAN WE NU NGC 7331 BEKIJKEN'

als medewerker bij de Audiovisuele Dienst, sinds 2007 als portier. "Prachtig werk. Weet je wat ik zo leuk vind? Ik heb contact met iedereen: studenten, hoogleraren, schoonmakers en cateringpersoneel. Ik ken iedereen, iedereen kent mij." Dat blijkt. Als Jos in februari met pensioen gaat, organiseren de studenten van de bètafaculteit zijn afscheidsreceptie. Van de Geer: "Een officiële receptie zit er niet in, die heb ik drie jaar geleden, toen ik veertig jaar in dienst was, al gehad. Maar de studenten wilden me niet zomaar laten gaan. Die organiseren nu zelf een feest. Geweldig toch? Daar kijk ik écht naar uit."

Plotseling rammelt er iemand aan de deur. Jos gaat kijken. Het is een student, die nog iets uit een kluisje wil halen. Van de Geer: "Er zijn onderzoekers die hier 's avonds laat of 's nachts nog moeten zijn voor hun onderzoek. Zij hebben een pasje, ze kunnen er altijd in. Maar vannacht is het rustig, vanwege de herfstvakantie."

Zijn er ook wel eens spannendere avonden dan? Van de Geer: "Hier gebeurt 's avonds weinig. Ik ben nog nooit overvallen of bedreigd of zoiets. Maar er zijn heus wel eens gekke dingen gebeurd op de campus. Ik

HIJ REKT ZICH UIT, TERWIJL
HIJ NAAR ZIJN BEELD-
SCHERM STAART. HET LIJKT
EROP DAT HIJ **DE ENIGE** IS
DIE NOG AAN HET WERK IS

'HET GEBEURT NOGAL EENS DAT HIER 'S NACHTS MENSEN RONDDWALEN DIE OP ZOEK ZIJN NAAR HET ZIEKENHUIS. DIE HELPEN WE DAN OP WEG'

heb de moord op de campus meegemaakt bijvoorbeeld. Dat was in 1988. Het was een *crime passionnel*. Een medewerker van de bètafaculteit – ik kende hem goed, we dronken vaak koffie samen – had het érg gezellig met een vrouwelijke collega. Iemand heeft tegen de man van die vrouw, een medewerker van het ziekenhuis, gezegd dat 'ie beter op z'n vrouw moest passen. Dat hebben we geweten. Met een loden pijp is hij verhaal komen halen. Hij heeft onze collega de hersens in geslagen, hier op de faculteit. En we hebben wel meer akelige dingen meegemaakt. Zoals een student die zelfmoord pleegde door cyaankali in te nemen. Maar allemaal overdag. 's Nachts gebeurt hier nooit wat."

23.15 uur

In een kantoor hoog in het Huygensgebouw brandt nog licht. Er zit een man achter een computer. Hij rekt zich uit, terwijl hij naar zijn beeldscherm staart. Het lijkt erop dat hij de enige is die nog aan het werk is. De Erasmustoren is donker. Net als de Thomas van Aquinostraat en het Spinozagebouw. In het CultuurCafé brandt wel nog licht. Daar borrelt een groepje medewerkers van Cultuur op de Campus om een geslaagd optreden eerder op de avond te vieren.

We bellen de beveiliging om te vragen waar die 's nachts druk mee is. Vanuit de meldkamer, naast de hoofdingang van het UMC St Radboud, vertelt beveiliging Malika Louwers dat de campus – zowel universiteit als ziekenhuis – 's nachts wordt bewaakt door vier man. Twee houden vanuit de meldkamer via bewakingscamera's de boel in de gaten, twee surveilleren buiten, zeven nachten per maand met een hond. Zijn ze druk? Louwers: "Het alarm gaat gemiddeld twee keer per nacht af. Maar dat komt eigenlijk altijd doordat er een muis of een spin voor de bewegingsmelder loopt." Nooit een boef? "In de afgelopen tien jaar ging het misschien drie keer om een inbreker. Inbraken komen veel vaker overdag voor, als het druk is op de campus

en alle gebouwen open zijn. Dan loopt iemand natuurlijk zó naar binnen. Dat gaat dan een stuk gemakkelijker." Ook al gaat het 's nachts bijna altijd om muizen, dat wil niet zeggen dat een alarm niet serieus genomen wordt. Louwers: "We nemen altijd een kijkje. Maar we zijn 's nachts drukker in het ziekenhuis. Met lastige patiënten bijvoorbeeld. En we assisteren als de traumahelikopter komt."

Even verderop is de spoedeisende hulp nog open. Achter de balie zit een geneeskundestudente. "Nee, ik wil niet met mijn naam in Vox!" Ze zit hier nog tot 08.00 uur morgenochtend. "Dit is een bijbaantje. Ik neem de telefoon op en laat mensen binnen. Hier zitten elke nacht geneeskundestudenten. Je ziet veel, daar leer je van."

00.10 uur

Op een uitgestorven Erasmusplein – alleen de fontein maakt nog kabaal – ontmoeten we beveiligers Frank Dappers, Michiel Bos en Kevin Leenders. De laatste twee zijn net aan hun nachtdienst begonnen. Ze gaan zo surveilleren. Waar letten ze dan op? Dappers: "We kijken of er nergens ramen of deuren openstaan. Of er lampen aan zijn, die we uit kunnen doen. En we spreken mensen aan die eruit zien alsof ze iets zoeken. Het gebeurt nogal eens dat hier 's nachts mensen ronddwalen die op zoek zijn naar het ziekenhuis. Die helpen we dan een eindje op weg. Er is 's nachts – zeker in de zomer – ook wel eens wat hangjeugd. Daar kunnen we niet veel aan doen, dit is openbaar terrein, maar we houden ze in de gaten."

Van de drie is Bos het langst in dienst: sinds 2008. Heeft hij 's nachts al eens gespuis betrappt? Nee, is het antwoord. Alleen vogels of vleermuizen.

00.45 uur

Voor het Gymnasion staat een stelletje te zoenen. Achter de ramen van het Sportcafé flitsen disco-

COLUMN

PH-neutraal

PH-neutraal is **docent en onderzoeker** aan de Radboud Universiteit.

Lunch

Eenzaam hoogtepunt van een werkdag is toch wel de gezamenlijke lunch met collega's. En dat staat dan nog helemaal los van de kwaliteit van het gebodene in De Refter. Alhoewel? Zo vraag ik me al tijden af welk culinair licht heeft bedacht om de bezoekers een week lang exact dezelfde maaltijdsalade voor te schotelen. Zo'n niçoise gaat er best in, maar vijf dagen achter elkaar? Waarschijnlijk zit hier hetzelfde brein achter dat decennia-lang de dagelijkse goulashsoep in de warmhoudbakken pleurde – een soep die ik na het verdwijnen nog ben gaan missen ook, al was het maar omdat je er iedere keer weer andere elementen in aantrof afkomstig uit de dag-schotel van de voorgaande dag. Toppertje destijds was de goulashsoep met bamislierten – en we spreken hier dus van een tijd waarin de fusionkeuken nog niet hip was. En oja, een kleine tip: spreek af wie er zout in de soep doet. Scheelt een aanslag op de nieren. De lunch dus. Het begint al met de klopp op de deur, gevolgd door de vraag of ik mee ga lunchen. Aangekomen in De Refter begint het spektakel. Wie neemt wat? Mijn sportiefste collega neemt steevast een kroket of bami-schijf, voor de vitamintjes aangevuld met een flesje vruchtensap. Twee andere collega's vervoeren hun meegebrachte etenswaren in een broodtrommeltje, voorzien van *Nemo*- of *Cars*-opdruk. Een ander sopt dagelijks zijn onbesmeerde boterhammen in de dagsoep. Een aantal damescollega's houdt het doorgaans besmuikt bij een bakje salade – niet de maaltijdsalade, want die zet te veel aan. En dan is het tijd voor de climax: het lunch-gesprek. Er blijkt een aantal *Voice of Holland*-kijkers tussen te zitten. Nu kijk ik dat ook, maar alleen als mijn kinderen er zijn, en heb ik dus een keurig excuus. Maar het kan altijd erger. Mijn deftigste collega, die ik toch wel onder het kopje 'intellectueel' zou willen scharen, bekende zonder schroom *Sterren springen* te kijken. Niets leuker dan om na een avond lang doorploeteren van minister-raadsnotulen de botox van die mevrouw van Luv uiteen te zien spatten, beweerde hij. Tja. Aan de andere kant, zelf heeft hij meegedaan aan het NK bommetje, dus dan mag dat.

'OP KOFFIE, ENERGIEDRANKJES EN BIER HOUDEN WE HET VOL TOT DE VOLGENDE OCHTEND'

lampen. Er klinkt harde muziek. De scholieren die meedoen aan de Nijmeegse Tweedaagse – studievoorlichting voor 5- en 6-vwo-ers, hebben een feestje. “Tot één uur”, zegt balie-medewerker Theo Janssen, “daarna gaan ze in de sportzalen slapen. Jongens en meisjes gescheiden. Het zijn nog scholieren, hè? We moeten een beetje op ze letten.” En dat valt nog niet mee, weet hij van eerdere jaren. “Ze willen 's nachts nog wel eens die zalen uitkomen, om stiekem bij elkaar te gaan liggen. Maar ik heb er een camera op staan, dus ik zie alles.”

Ook in de Ondergang van het Gymnasium is volop leven. Het Algemeen Nijmeegs Studentenblad (ANS) heeft vannacht de maandelijkse deadline. Het is een puinhoop op de redactie. Een man of 25 zit achter computers of hangt rond de overvolle redactietafel. Oud-redacteuren lezen en becommentariëren de artikelen die de medewerkers van nu hebben geschreven. Ergens staat een halfvolle pot koffie. Overal slingeren zakken chips en lege bierflessen. Bekraste vellen papier gaan van hand tot hand. Af en toe roept iemand dat een stuk af is. In een hoek staan hoofdredacteuren Erik van Rein en Mickey

Steijaert. Steijaert: “ANS is als een kindje. Als je hier eenmaal hebt gewerkt, ga je nooit meer écht weg. Dat zie je: oud-redacteuren komen trouw bij elke deadline opdruiven. Om te helpen. Gezellig voor hen: ze kletsen even bij, blijven betrokken. Goed voor ons: wij kunnen gebruik maken van hun ervaring.”

En dat doen ze. Op één artikel geven vaak wel zes oud-redacteuren commentaar. Van Rein: “ANS is een leerschool. Hier zitten studenten die nog niet zoveel schrijfervaring hebben. Dus bekijken we met z'n allen elk stuk. Van de opmerkingen van anderen kun je heel veel leren.” Steijaert: “Het is ook een stukje kwaliteitsbewaking. ANS maakt artikelen die leuk zijn voor studenten. Maar we zijn ook kritisch: om dat te waarborgen moeten we scherp op onze stukken zijn.”

Als wij onze zwoegende ANS-collega's tegen twee uur verlaten, hebben zij nog een paar uur te gaan. Van Rein: “Het is traditie om dit 's nachts te doen. We beginnen 's avonds, rond etenstijd, met friet. Daarna gaan we aan de slag.” Steijaert: “Meestal wordt het een uur of zes. Dan zijn de schoonmakers alweer begonnen.” *

PUNT!

NIEUWS

BSA – Het bindend studieadvies

Bijna 83 procent van de eerstejaars studenten aan de Radboud Universiteit heeft voldaan aan de norm van het bindend studieadvies (BSA). Dat percentage was nog nooit zo hoog. Het lijkt er dus op dat de eerstejaars beter presteren sinds de invoering van het BSA. Toch valt er iets op te merken over de cijfers. Studenten zonder VWO-opleiding, buitenlandse studenten en studenten die zich vóór 1 maart hebben uitgeschreven zijn niet meegeteld. Het uitvalpercentage onder eerstejaars is in vergelijking met vorig jaar zelfs met tien procent gestegen. De invoering van het bindend studieadvies is daarom uitgebreid geëvalueerd en zal in de komende vergadering behandeld worden.

Topsport!

Op dit moment hanteert de Radboud Universiteit een verouderd beleid ten aanzien van topsport. In een notitie van vorig jaar werd gepleit voor uitbreiding

met een 'aspirant-topsport' status. Dit om aankomende talenten die tegen het topniveau aan zitten maximaal te faciliteren. Denk daarbij aan het inschrijven voor een werkgroep naar voorkeur, het verschuiven van een tentamen of mondelinge afname van een tentamen zodat deze 'aspirant-topsporters' naast hun studie ook maximaal hun sport kunnen beoefenen. Momenteel is er veel onduidelijkheid over de mogelijkheden, zowel bij sporters als bij de opleidingen. Op basis van de notitie worden de regelingen rondom topsport dan ook aangepast.

Examencommissies hebben een zogenaamde 'inspanningsverplichting'. Dat betekent in de praktijk dat de sporter sterk afhankelijk is van de wil en de inzet van de universiteit. Het college van bestuur stond overigens helaas niet open voor de toevoeging van de aspirant-topsportstatus.

Loopbaanbegeleiding

In tijden van krapte op de arbeidsmarkt, bezuinigen, vergrijzing en een gestage groei van tijdelijke aanstellingen is een doordacht loopbaanbeleid voor zowel werkgever als werknemer van wezenlijk belang. Loopbaanbeleid staat daarom hoog op de agenda van de ondernemingsraad. Hieronder valt een veelvoud aan maatregelen om werkgever en werknemer tevreden te houden. Immers, tevreden werknemers besparen kosten, want minder kans op ziekte, uitval of vertrek naar een betere werkgever. De afgelopen jaren lag het accent van het loopbaanbeleid op de persoonlijke ontwikkeling van de werknemer. In het huidige stuk staat nu de volgende formulering: 'Kern van het beleid is de eigen verantwoordelijkheid van de medewerker voor de eigen loopbaanontwikkeling'. De vraag is dan ook welke verantwoordelijkheid de werkgever nu nog draagt.

INTERVIEW

Iedere maand worden twee leden vanuit de Gezamenlijke Vergadering geïnterviewd. Wie zijn ze en wat doen ze? Deze maand: Wouter en Lean.

WOUTER EXTERKATE STUDENT RECHTSGELEERDHEID / FRACTIE ASAP

Waarom ben je in de USR gegaan? "Ik heb redelijk wat ideeën over de rol van deze universiteit en wat belangrijk is voor studenten: toen ik de kans kreeg om daar actief mee aan de slag te gaan, heb ik die met beide handen aangegrepen."

Waar zou het college van bestuur volgens jou meer in moeten investeren? "Het college zou in digitaal beschikbare colleges, zogenaamde weblectures, moeten investeren. Ik ben namelijk van mening dat het studiesucces alleen maar zal toenemen als studenten thuis hun college nog eens kunnen bekijken. In onder andere Delft heeft dit al z'n vruchten afgeworpen."

Wat wordt je persoonlijke doelstelling in de USR? "Uiteindelijk wil je in iedere vergadering iets bereiken, waardoor de universiteit weer een beetje beter wordt. Dat zal niet gaan lukken, maar één van mijn persoonlijke doelstellingen is het verbeteren van de communicatie tussen studenten en de USR. Gelukkig zit ik als secretaris daarmee op de juiste plek!"

Wat is je favoriete plek op de campus? "Inmiddels is de USR-kamer een redelijk favoriete plek geworden om nog even snel een vergadering voor te bereiden of met anderen van gedachten te wisselen. Maar ik ben toch ook wel erg blij met de UB: ik heb er tijdens tentamenperiodes vele uurtjes doorgebracht!"

Wat is je grootste zorg voor de toekomst van de universiteit? "Het is al vaak gezegd en ik zal ook niet de laatste zijn die het zal zeggen: ik maak mij zorgen om het rendementsdenken binnen het onderwijs. Voor studenten komen er steeds minder mogelijkheden om zich buiten hun studie om te ontwikkelen en dat is een slechte zaak. Hopelijk blijft het college van bestuur studenten steunen die méér doen dan van ze wordt verwacht."

LEAN BEULEN ARTS-ONDERZOEKER VERLOSKUNDE EN GYNAECOLOGIE IN HET UMC ST RADBOUD

Waarom ben je in de OR gegaan? "Ik vind het een uitdaging me buiten de

Wouter (l) en Lean

Foto: Robert Appels

grenzen te wagen. Als ik niet backpackend door de wereld kan trekken, probeer ik mijn horizon op een andere manier te verbreden."

Wat is je persoonlijke doelstelling in de OR? "Hoewel ik op basis van mijn ervaringen als studentlid van het Onderwijs Management Team en als studentlid van het Bestuur van de Faculteit der Geneeskunde te Maastricht weet dat niet alle onderwerpen zich daar even goed voor zullen lenen, wil ik proberen om daar waar mogelijk de stem van de promovendi te laten klinken."

Waar zou het college meer in moeten investeren? "Het college zou moeten investeren in de voor excellent onderzoek benodigde personen en infrastructuur. Hierbij valt te denken aan de algemene academische vorming van studenten en promovendi, maar ook aan het faciliteren van het op wetenschappelijk verantwoorde wijze vergaren, opslaan en delen van onderzoeksgegevens."

Wanneer ga je tevreden slapen? "Na met vriend en vrienden genoten te hebben van een bourgondische maaltijd vergezeld van lekkere wijnen, en de goede gesprekken die daarop volgen."

Vijftien kilometers, door het Dekkerswald, over de Vlierenberg en de Kwakkenberg, met de finish op de Groesbeekseweg. De Zevenheuvelenloop, in 1984 voor het eerste georganiseerd om het eerste lustrum van studentenatletiekvereniging 't Haasje te vieren, is een begrip. Op 18 november loopt Nijmegen uit om de negenentwintigste editie gade te slaan. Ook op de universiteit begint de Zevenheuvelenkoorts op te lopen.

Tekst: Mark Merks / Fotografie: Erik van 't Hullenaar

HARDLOPEN OP 'HET MOOIESTE PARCOURS VAN NEDERLAND'

STEVEN DEN BOER (30)
SOCIAL MEDIA REDACTEUR
(@RUNIJMEGEN)

“Het is de derde keer dat ik aan de Zevenheuvelenloop meedoe. Toen ik bij de universiteit kwam werken ben ik begonnen. Ik woon in de buurt, werk in de stad: waarom niet meedoen? Het is een leuke wedstrijd, die hoort bij Nijmegen. Er is livemuziek, het is gezellig, heel leuk om mee te maken. Het was voor mij de eerste wedstrijd van deze omvang, maar het is een goed georganiseerde loop. Je merkt niet dat er twintigduizend andere mensen meedoen. Een zware loop? Nee, in mijn ogen niet, het is een hele normale wedstrijd. De naam doet anders vermoeden, maar er zitten in feite maar twee echte heuvels in. De voorgaande twee keer deed ik er een uur en acht minuten over. Dat is een prima tijd, het hoeft van mij niet sneller. Als ik erbij in de buurt kom, ben ik tevreden. Hardlopen is voor mij puur ontspannen, ik ben een echte recreant. Het moet leuk blijven, geen verplichting worden. Ik probeer twee keer per week te trainen, hoewel dat niet altijd lukt.”

LISANNE JANSSEN (21)
STUDENT GENEESKUNDE

“De Zevenheuvelenloop is de eerste wedstrijd die ik ooit gelopen heb. Daarbij – of misschien daarom – is het mijn lievelingswedstrijd. Het is het mooiste parcours van Nederland, de sfeer is goed en er staat langs de hele route publiek. Inmiddels doe ik voor de vijfde keer mee. Ik loop samen met mijn vader in het bedrijventeam van vrienden van mijn ouders. Wie van ons twee het snelste is? Ik, zeker sinds ik bij 't Haasje train. Ieder jaar gaat het een stukje sneller dan het voorgaande. Vorig jaar heb ik net onder de een uur en tien minuten gelopen, 1.09.59 om precies te zijn. Het moet dit jaar gewoon sneller. Hoeveel sneller? Dat maakt me niet zo veel uit. Sinds ik studeer heb ik het hardlopen fanatiek opgepakt. Het ligt me wel, het geeft me energie. En het is makkelijk te combineren met mijn studie, dat speelt ook mee. Twee keer in de week train ik bij 't Haasje op de atletiekbaan. Daar doen we intervaltraining, krachttraining en loopscholing. Daarnaast doe ik twee keer per week een duurloop. Dan loop ik door de bossen bij Groesbeek, of over de dijken in de Ooij. Dat is het mooie van hardlopen, lekker buiten zijn.”

JOHN VAN OPSTAL (55)
HOGLERAAR BIOFYSICA

"Op het moment loop ik veel: ik heb flink getraind voor de marathon van Amsterdam. Fit ben ik dus wel, maar toch is het geen ideale voorbereiding. Trainen voor een marathon komt de snelheid op de kortere afstanden niet ten goede, dus ik streef ernaar om ongeveer dezelfde tijd te lopen als vorig jaar. Toen deed ik de Zevenheuvelenloop in een uur en twee minuten.

Niet meedoen om te sparen voor Amsterdam? Dat is geen optie. In Nijmegen sluit ik met mijn hardloopmaten ons seizoen af. Sowieso: als ik in het land ben, doe ik altijd mee. Helaas is er sommige jaren een belangrijk internationaal congres dat overlapt, dan gaat het werk even voor. Hoe vaak ik heb meegedaan? Ik ben de tel een beetje kwijtgeraakt. Een keer of vijftien, zestien? De eerste die ik liep was in 1986. Toen deden er ongeveer tweeduizend lopers mee, nu zijn dat er tien keer zoveel. Een goede zaak, ik juich de groei toe. De organisatie heeft alles onder controle, het zijn zelfs trendsetters. Het tijdregistratiesysteem met de chip aan de schoen is bijvoorbeeld voor het eerst gebruikt tijdens de Zevenheuvelenloop. Er doen veel collega's mee, dat maakt de wedstrijd voor mij des te leuker. Ik let er tijdens het lopen ook wel op. Er zijn een paar andere hoogleraren die ik in de gaten houd, ja. Welke? Dat kan ik natuurlijk niet verklappen. Ik wil geen slapende honden wakker maken."

KRIS DERKS (22)
MASTERSTUDENT PSYCHOLOGIE

"Voor mij is het de eerste Zevenheuvelenloop. Het is mijn tweede jaar in Nijmegen, maar vorig jaar was ik niet in town. Nu kon ik er niet aan ontkomen: oud-collega's uit Zeeland doen jaarlijks mee, die spraken er schande van dat ik als nieuwe Nijmegenaar niet mee zou doen. En ach, ze hebben gelijk. Ik loop een tien kilometer in Middelburg, doe de Dam tot Damloop. Waarom zou ik dan niet meedoen aan een mooie wedstrijd in mijn eigen woonplaats? Ik ben eigenlijk wel nieuwsgierig, ik heb er mooie verhalen over gehoord.

Een streeftijd? Geen idee. Er zijn wat oud-collega's die ik voor wil blijven, zo competitief ben ik wel. Zeker omdat de uitslagen nog een jaar bij de koffieautomaat zullen hangen. Met de tijd ben ik niet zo bezig, het is mijn eerste vijftien kilometer, dus vergelijkingsmateriaal heb ik niet. Ik loop nog niet zo lang. Ik heb het hardlopen opgepakt toen ik ging studeren.

In eerste instantie vond ik het vrij saai – nog steeds loop ik liever in een groepje – maar ik ben het leuker gaan vinden."

David Reinhoudt (70), groentje in Nijmegen

DAVID REINHOUTD IS ZEVENTIG JAAR EN 15 OKTOBER WAS ZIJN EERSTE WERKDAG. NIET ZIJN ÁLLEREERSTE, WANT HIJ BEGON 37 JAAR GELEDEN ALS HOOGLERAAR AAN DE UNIVERSITEIT TWENTE. DAAR GING HIJ IN 2007 OOK MET EMERITAAT. VOX ONTMOET HEM OP DAG ÉÉN ALS PRILLE **HOOGLERAAR BIJ HET NIJMEEGSE INSTITUUT VOOR MOLECULEN EN MATERIALEN (IMM)**.

Tekst: Mark Merks / Foto: Gijs van Ouwkerk

Om half zeven gaat de wekker in Hengelo. Daar woont David Reinhoudt, niet al te ver van de Universiteit Twente in Enschede, waar hij bijna veertig jaar als hoogleraar supramoleculaire chemie werkte. Drie kwartier later stapt hij in de auto, op weg naar Nijmegen. Een dag in de week gaat Reinhoudt aan de slag bij het Instituut voor Moleculen en Materialen (IMM). Hoe voelt het om na zo'n lange tijd bij een nieuwe werkgever binnen te komen? "In de auto had ik een soort déjà vu. Zevenendertig jaar geleden werd ik voor het eerst hoogleraar, toen reed ik ook over de snelweg naar een nieuwe baan aan een nieuwe instelling."

Het is natuurlijk een opvallend verhaal. Een zeventigjarige hoogleraar, met 750 publicaties en patenten op zijn naam, die een overstap maakt naar een andere – in het huidige landschap zelfs concurrerende – universiteit. Is het niet vreemd om zo'n overstap te maken? Het is in feite alsof een voetballer van NEC overstapt naar Vitesse. Reinhoudt: "Ach, dat valt mee. Nederlandse instituten concurreren inderdaad. Maar we opereren in een internationaal veld en werken ook samen. Nijmegen en Enschede waren bijvoorbeeld partner in NanoNed, een netwerk op het gebied van nanotechnologie waarvan ik jarenlang voorzitter ben geweest." Het programma NanoNed is recent gestopt (en deels overgegaan in NanoNext), wat de weg naar het IMM vrij maakte.

Ook zijn leeftijd relativeert Reinhoudt. "Amerikaanse collega's zeiden dat ik naar Amerika moest komen, daar speelt leeftijd geen rol. Dat is geen optie meer, ik heb geen zin om alles hier achter te laten. Maar ik heb ook geen zin om achter de geraniums te zitten." Zit hij

geen jongere collega in de weg? "Nee. Ik ben hier om jonge mensen op weg te brengen. Door de jaren heen heb ik een groot netwerk opgebouwd. Daarom ben ik hier: om de onderzoekers van het IMM met de juiste mensen in contact te brengen, om de universiteit te vertegenwoordigen bij het bedrijfsleven."

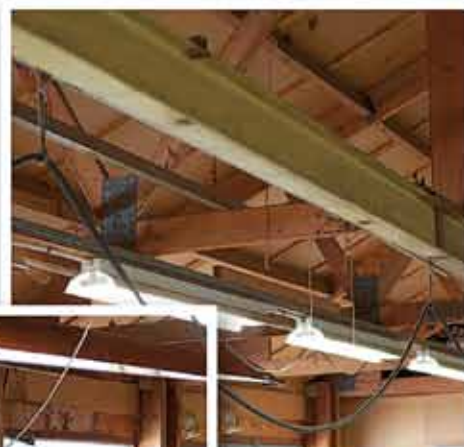
Deze eerste dag is intensief geweest, vol gesprekken met mensen binnen het instituut. "Om te definiëren waar het IMM naartoe wil en te zien of en hoe ik daar een rolletje in kan spelen."

Zijn aanstelling is een voorbeeld van de wijze waarop het IMM anticipeert op het door de regering ingevoerde topsectorenbeleid. Er is voor de universiteit veel te winnen – en te verliezen. "Het bedrijfsleven is heel enthousiast. En bij een wat nauwere samenwerking kan de universiteit baat hebben, toegepast onderzoek is ook belangrijk." Maar tegelijkertijd is het zaak om het fundamenteel onderzoek te verdedigen. Dat zou het kind van de rekening kunnen worden. Reinhoudt: "We moeten voorkomen dat universiteiten alleen nog maar aan de slag gaan met klusjes voor de industrie." Zonder fundamenteel onderzoek geen grote doorbraken. Hij wijst als voorbeeld op André Geim en Konstantin Novoselov, de Nobelprijswinnaars met Nijmeegse roots. Geim en Novoselov ontdekten grafeen, een mogelijk zeer bruikbaar flinterdun materiaal. "De ontdekking van grafeen is een gevolg van jaren fundamenteel wetenschappelijk onderzoek. Geim had toen hij begon niet precies kunnen voorspellen dat grafeen van zulke praktische waarde kon zijn. Ik zal het belang van academisch onderzoek, van fundamenteel onderzoek op lange termijn, onder de aandacht blijven brengen."

EER STE DAG

“Deze roeipalen worden niet meer gebruikt. We maken er cadeautjes van voor als iemand afstudeert ofzo. **Kapstokken, wc-rolhouders, paraplubakken; van alles is er al van geknutseld.** Deze palen zijn van hout, er wordt niet meer mee geroeid. Tegenwoordig zijn ze van carbon. Lichter en sterker. Ik help als studenten hier in de werkplaats willen klussen. Sommigen kunnen nog geen hamer vasthouden.”

SERRAAT EIKHOLT (45) HEEFT MISSCHIEN WEL DE MOOISTE WERKKAMER VAN NIJMEGEN. ALS BOOTSMAN VAN PHOCAS DEINT HIJ ELKE DAG MEE OP DE GOLVEN VAN HET MAAS-WAALKANAAL. HIJ BOUWT, REPAREERT EN KIJKT NAAR IJSVOGELTJES. SAMEN MET FI, ZIJN HOND.

Tekst: Annemarie Haverkamp / Foto: Dick van Aalst

KAMER GEHEIMEN

SUGGESTIES VOOR DEZE RUBRIEK, WAARIN VOX EEN BIJZONDERE WERKKAMER BESPREEKT?
MAIL NAAR REDACTIE@VOX.RU.NL

“Kunststof boten vragen net zo veel onderhoud. Als we gaan verhuizen naar het nieuwe botenhuis in de nevengeul bij Lent, komt daar ook een ruimte waar ik zelf kunststof boten kan bouwen. Hier gaat dat niet omdat ons verwarmingssysteem de giftige lucht door het hele gebouw blaast. Dit botenhuis is gedateerd. We doen er niets meer aan omdat we al jaren wachten op een verhuizing. Het is te druk geworden op het kanaal. **Soms komen de schepen zo hard voorbij dat de boten uit hun stellingen rammelen.**”

"Ik zet mijn eigen koffie. Ze kopen hier van die tien literbussen. Na drie dagen is dat al niet meer lekker. De werkplaats is mijn tweede huis. Ik zit hier al zo lang. Ik was in opleiding als meubelmaker bij de instrumentenmakerij van de A-faculteit toen ik hier stage kon lopen. Dat was in 1987. Ik ben gebleven. Het is hier altijd gezellig.

Studenten komen niet omdat ze straf hebben maar omdat ze zin hebben om te sporten."

"De gemeente kwam op een gegeven moment op bezoek. Toen heb ik de verkeersborden en straatnaambordjes waaronder die van de Hatertseweg maar even weggelegd. **Vroeger was het een traditie dat de leden van Phocas iets meenamen als ze ergens geroeid hadden.** Van de grotere verkeersborden heb ik tafeltjes gemaakt die nu buiten staan."

"Ik kan erg gelukkig worden als ik een ijsvogeltje voorbij zie komen.

Je hoort dan eerst die ijsvogeltuut - die herken je meteen -, je kijkt en dan volgt zo'n blauwe streep. Ze nestelen hier. We zien ook dassen en vossen. Het uitzicht is prachtig, dat weet ik. Maar toch kijk ik er niet veel naar, het went. Ik werk meestal met de deuren open zodat ik op het vlot kan kijken."

"Fi heb ik pas geleden in Spanje leren zwemmen. Ze kon het nog niet. Ik neem haar altijd mee naar het botenhuis en ze loopt hier de hele dag achter mijn kont aan. Ik heb haar pas sinds april. Daarvoor was er Silat. **Toen ik hier begon was het stil in het botenhuis, soms stond ik hele dagen alleen. Daarom wilde ik graag een hond.** Toen Fi in april kwam hebben studenten een mand voor haar gemaakt: een houten bak met een kussen erin van een oud bankstel. Fi is tweedehands. Ze is vijf en luistert fantastisch. Ik begrijp niet dat de vorige eigenaar haar kwijt wilde."

"Deze skiff heb ik vijf jaar geleden zelf gebouwd. Nu is hij met zijn kont op het vlot gekomen. Schade. **Er breekt snel iets af, want de boten zijn licht.** Veertien kilo weegt deze. Het hout is maar anderhalve millimeter dik. Als ik een boot bouw, gebruik ik mallen. De mal zorgt voor de vorm, de verschillende bakken lijm ik aan elkaar. Er komt geen schroef aan te pas."

Ze struinen *en masse* door de gangen tijdens open dagen, komen vaker mee naar gesprekken met studentdecanen en ze volgen college op Ouderdagen. Pa en ma laten steeds vaker hun gezicht zien op de campus. En hun inbreng groeit.

PA EN MA KOMEN ERAAN

Tekst: Martine Zuidweg / Illustraties: Ingrid Bockting / Foto's: Bert Beelen

Vrij snel nadat zijn dochter Leanne voet had gezet op de medische faculteit van de Universiteit van Amsterdam, besloot Frederik Smit gevolg te geven aan zijn vaderlijke gevoelens. Hij greep in. “Ze had een introductieperiode van een week. Die bracht ze met de andere eerstejaars door in Zeeland, dus mijlener van de medische faculteit. Terug thuis vond ik haar er slecht uitzien, bleek en moe. Ik maakte me zorgen. Het studeren was een compleet nieuwe wereld voor haar. Ik wilde wat doen vóór het zou misgaan.” Smit stelde zijn dochter voor om een begeleidingscommissie samen te stellen, met zichzelf als voorzitter, haar vader (penningmeester) en haar moeder (secretaris). “Ik heb haar gewoon op de man af gevraagd: lijkt het je wat? En ze zag het wel zitten.” De eerste twee jaar kwam de commissie maandelijks bijeen. Naast dat het gewoon gezellig was, werden de leden ook steeds wat wijzer: over sport, geld, financiën, verzekeringen en studievoortgang. Smit is medewerker bij onderzoeksinstituut ITS in Nijmegen. Hij doet onderzoek naar een onderwerp dat hem aan het hart ligt: de betrokkenheid van ouders bij onderwijs. Die betrokkenheid wordt steeds groter en dat vindt Smit

niet erg, integendeel. Hij verwijst naar studies waaruit blijkt dat jongeren beter presteren als opleidingen ouders betrekken bij de onderwijscarrière van hun kroost.

Village

In de Verenigde Staten is het heel normaal om ouders van meet af aan te betrekken bij de studie van studenten. Als zoon of dochter eenmaal is toegelaten, worden alle ouders uitgenodigd voor een wervelende show op de campus, compleet met fanfare en barbecue. Daarop volgen informatieavonden en en passant probeert de universiteit ouders geld uit de zak te kloppen voor een nieuw bijgebouw of sportveld.

“Ouders worden er veel meer als partner gezien. Ze gaan daar uit van het principe ‘it takes a village to raise a child’, de visie dat de ontwikkeling van een kind de gezamenlijke verantwoordelijkheid is van de school of universiteit, van de wijk, van de ouders. Het is belangrijk dat de verschillende netwerken gelinkt zijn. Je kunt het als ouders of opleiding tenslotte niet alleen.” De dochter van Smit is inmiddels afgestudeerd. Ze kijkt met voldoening terug op haar studietijd. Heeft de begeleiding van pa en ma ook als positief ervaren. Hoezo bevoogdend? “Studeren gaat met pieken en dalen. Het kan opeens helemaal mis gaan. Als je bijvoorbeeld niet verder komt omdat je moet wachten op een stage, kun je in een vacuüm terechtkomen. Voor dat soort momenten is het wel belangrijk dat je feedback hebt, een meewerkende coach.”

Coach

Ouders als coach van de student, in Nederland is dat nieuw. Tot voor kort liet universitair Nederland pa en ma gewoon links liggen. En niemand die erover klaagde. Ouders bij het onderwijs betrekken zou meer iets zijn voor de basisschool. Daar lopen ze al jaren in en uit. Toch is dat volgens Smit niet altijd zo geweest. Tot in de jaren tachtig lieten ouders hun gezicht op de basisscholen nog helemaal niet zien. Dat is iets van de laatste jaren. Hij verwacht een vergelijkbare trend in het hoger onderwijs. Nu al kunnen ouders van eerste- en tweedejaars studenten colleges volgen tijdens speciale Ouderdagen, bijvoorbeeld bij rechten, manage-

‘WE HEBBEN ZELF ZAT COLLEGES GEVOLGD’

MATTIE ZWITSERLOOT EN MONIEK HENDRIKS STEKEN GEEN KAARSJE OP ALS HUN DOCHTER SIMONE (PSYCHOLOGIE) EEN PRESENTATIE MOET GEVEN. EENS IN DE WEEK WORDEN ZE BIJGEPRAAT EN DAT VINDEN ZE VOLDOENDE.

Moniek: “Als Simone een tentamenuitslag heeft gekregen zal ze niet direct opbellen. Ze houdt ons wel op de hoogte hoor, maar ‘wow, morgen heb ik een presentatie’, zal je van haar niet horen. We steken dan ook geen kaarsje op.”

Simone: “Ik vind dat wel fijn. Ik kom ongeveer eens per week thuis en dan vertel ik kort hoe het gaat.”

Moniek: “Verder weten we hoe de studie er inhoudelijk uitziet omdat Mattie en ik beiden ook een tijdje psychologie hebben gestudeerd. Maar we waren achteraf toch wel graag naar de propedeuse-uitreiking geweest hoor, Simone.”

Simone: “Tja, ik dacht dat niemand zijn ouders zou meenemen...”

Mattie: “Op de middelbare school viel me op dat er ouders waren die alles

uitplozen. Dat doen wij niet.”

Moniek: “Het Big Brother-idee.”

Simone: “Oh, ik heb jullie trouwens nog niet verteld dat er via de studievereniging een ouderendag wordt georganiseerd. Sorry, ik bedoel ouderdag.”

Moniek: “Ik kan me voorstellen dat zo’n dag nuttig kan zijn voor ouders die geen binding hebben met de universiteit.

Maar wij hoeven daar niet perse naar toe, we hebben zelf zat colleges gevolgd om te weten hoe het werkt.” /RG

'IK WIL EEN VANGNET ZIJN'

ROELEKE VAN DER MEER UIT NIJMEGEN IS MOEDER VAN BACHELORSTUDENTE **EELKE PAYENS** (ORTHOPE-DAGOGIEK). ZE ZIET ZICH-ZELF ALS "COACH OP DE ACHTERGROND".

Roeleke: "Eelke is sinds een half jaar uit huis. Ik krijg minder mee van de tentamens. Dat vind ik best prettig. Ik ben betrokken, maar hoef die spanning niet per se mee te krijgen."

Eelke: "Als ik een mooi cijfer heb gehaald, stuur ik een whatsappje. Als ik een slecht cijfer heb gehaald trouwens ook, maar misschien doe ik dat dan in combinatie met een paar goede cijfers."

Roeleke: "Je bent goed in het doseren."

Eelke: "Ja, maar ik laat het wel merken als het niet goed gaat, zodat het niet out of the blue komt."

Roeleke: "Eelke had in haar eerste jaar een dipje. Ze is heel goed in staat zelf aan te geven wanneer ze ons nodig heeft. Ik wil een vangnet zijn, een coach op de achtergrond."

Eelke: "Ik heb toen zelf gesprekken gevoerd op de universiteit, Ik zou niet willen dat mijn ouders daar bij waren. Mijn probleem."

Roeleke: "Wat ik wel leuk vind is aanwezig zijn bij iets als een propedeuse-uitreiking. Ik zag de vriendinnen van Eelke en andere ouders. Het is fijn zulke ervaringen met elkaar te delen."/>

mentwetenschappen en verschillende bèta-opleidingen. Een goede zaak, vindt Smit. "Als ouders weten wat het is om een college te volgen, dan stellen ze ook andere vragen aan hun kinderen. Worden ze veel meer bondgenoten van hun studerende kind. Hebben ze daarentegen geen enkel idee van wat er op de opleiding van hun kinderen gebeurt, dan is de enige vraag die ze stellen: 'Heb je je tentamen gehaald?' en 'Hoe lang duurt het nog voor je klaar bent?', dat soort demotiverende vragen."

Het initiatief van de tweejaarlijkse Ouderdag bij managementwetenschappen kwam acht jaar geleden van de studievereniging, maar de faculteit nam de organisatie afgelopen jaar over.

De Ouderdag is populair. Vorig jaar maart telde de faculteit zeker duizend bezoekers. "De dag is geheel verzorgd: met lunch en borrel aan toe", zegt Ward Kelder, hoofd onderwijsmanagement van de faculteit. "Het kost nogal wat, maar wij vinden het dubbel en dwars waard."

Ook de rechtenfaculteit organiseert elke twee jaar een Ouderdag. Ouders kunnen een drietal minicolleges volgen waarna ze met studenten en docenten keuvelen op een borrel. "Het is bedoeld om ouders van met name eerstejaars de kans te bieden een goede indruk te krijgen van de studie, de studieomgeving en de sfeer op de faculteit. Deze ouderdagen worden meestal bijzonder goed gewaardeerd. Sommige ouders nemen er speciaal vrij voor. Vaak ervaren ze het als een heel informatieve en gezellige dag", zegt voorlichter Antal Putman.

Gezinsuitje

Pa en ma komen eraan. Dat staat wel vast. Het valt vooral op tijdens de Bachelor Voorlichtingsdagen. Op 3 november staat er weer een op de agenda. Ze krijgen steeds meer weg van een gezinsuitje. Hele gezinnen struinen door de gangen van de universiteitsgebouwen. De maatregelen van de overheid om studenten sneller te laten studeren maakt de noodzaak om gelijk de goede studie te kiezen alleen maar groter, zegt Rachel Wannet, van de afdeling Studentenvoorlichting. Het is haar verklaring voor de grotere bemoeienis van ouders bij de studiekeuze van hun kroost. "De laatste jaren vragen middel-

BACHELOR VOORLICHTINGSDAGEN: ZE KRIJGEN STEEDS MEER WEG VAN EEN GEZINSUITJE. HELE GEZINNEN STRUINEN DOOR DE GANGEN VAN DE UNIVERSITEITSGEBOUWEN.

bare scholen ons steeds vaker om informatie voor de ouders van scholieren. Ouders worden steeds meer gezien als belangrijk adviseur in het studiekeuzeproces." Op dit moment bezoeken voorlichters van de Radboud Universiteit jaarlijks zo'n vijftien middelbare scholen in de omgeving voor een speciale ouderpresentatie. Er zijn informatieboekjes speciaal voor ouders, een ouderwebsite, een nieuwsbrief voor ouders van scholieren en speciale voorlichtingsrondes voor ouders tijdens de Bachelor Voorlichtingsdag.

Práát gewoon

ITS-onderzoeker Smit zou ook graag een intakegesprek zien, waar ouders van eerstejaars bij zijn. Opleiding en ouders kunnen dan bijvoorbeeld telefoonnummers uitwisselen. "Zodat, als er iets is, je elkaar kunt bereiken. Op die manier wordt studeren meer een gezamenlijk belang, niet alleen de prestaties, maar ook het welbevinden van studenten. Práát gewoon met die ouders. Je zult zien dat die investering zich ontzettend terug betaalt. Je kunt studenten toch gewoon vragen of ze het okee vinden als hun ouders bij het gesprek aanwezig zijn?"

Voor de ouders zelf zal het zo'n probleem niet zijn. Nu komen ze al vaker mee als hun kroost een moeilijk gesprek moet voeren bij de student-decaan. Of mailen ze met docenten als de studiepunten achterblijven. Tijdens de besprekingen over het bindend studieadvies (BSA) op de campus is het ter sprake gebracht : hoe ver ga je met de betrokkenheid van ouders? "We hebben in de BSA-werkgroep besproken of het februari-advies ook aan ouders moet worden toegestuurd", zegt Carla van Wely, hoofd Studentenbegeleiding. "We hebben besloten het niet te doen. Studenten zijn bijna allemaal boven de achttien. Het zijn toch jong volwassenen die hun eigen weg moeten gaan. We vinden het niet bij de leeftijdsfase passen om dan ouders actief te benaderen over de uitslag van het BSA. Maar we willen wél dat ouders weten dat we zoiets hebben als een bindend studieadvies. Daarom hebben we op de website voor ouders staan wanneer het BSA wordt uitgebracht. Student en ouders kunnen daarover dan met elkaar in gesprek gaan." *

'IK VRAAG NIET NAAR DE INHOUD VAN COLLEGES'

JOHN LEENAARTS IS VADER VAN BACHELORSTUDENT JOEP (NATUUR- EN STERRENKUNDE), DIE THUIS IN NIJMEGEN WOONT. "IK ONDERSTEUN HEM WAAR MOGELIJK, MAAR IK HEB GEEN IDEE WAT LINEAIRE ALGEBRA IS."

John: "Hoe het gaat, of hij het kan volgen, dat soort vragen stel ik meestal als Joep aan het eind van de dag thuis komt."

Joep: "Soms zeg ik alleen 'ja, leuk' na een doodgewone dag. Als er iets speciaals is gebeurd, noem ik het wel. Zoals laatst

tijdens een practicum met een heliumballon."

John: "Ik vind het belangrijk om bij te houden hoe hij ervoor staat, ook al heeft hij de eerste maand nog geen tentamens gehad. Je zou het als controle kunnen ervaren, maar zo kan ik er wel achter komen als er iets niet goed gaat. Dan kunnen we het samen oplossen. Ik ondersteun Joep waar mogelijk, maar ik heb bijvoorbeeld geen idee wat lineaire algebra is."

Joep: "Al met al vind ik dat ik als thuiswonende student een grote mate van vrijheid heb."

John: "We hebben hier de eerste maand gelukkig nog geen hoogoplopende conflicten over gehad."/RG

HET ONDER ZOEK

Droog, droger, droogst

Europese wetenschappers zoeken in het project EU Root naar graangewassen die zijn bestand tegen droogte. Het Nijmeegse wortellab plantte afgelopen zomer twee variëteiten suikermaïs. "Een boer wordt hier niet blij van."

Tekst: Martine Zuidweg / Illustratie: Studio Lakmoes / Foto: Dick van Aalst

Naar voren hellende, lichtbeige getinte maïsplanten, de bladeren gescheurd en hooguit één miezerig maïskolfje. De vakantieganger in het Middellandse Zeegebied kan er maar beter aan wennen. De lange periodes van droogte in landen als Frankrijk en Spanje nemen toe, schreven Amerikaanse onderzoekers (van NOAA, National Oceanic and Atmospheric Administration) vorig jaar in het Journal of Climate. Het wrange is dat de vraag naar water alleen maar groter is geworden, de afgelopen vijftig jaar zelfs is verdubbeld.

Het Wereld Natuur Fonds (WNF) wijst met een beschuldigende vinger naar de boeren, de grootste waterverbruikers in het gebied. Traditionele gewassen als olijven en sinaasappelen kunnen wel uit de voeten met de regen die valt, maar moderne soorten als maïs en suikerbieten redden het alleen met irrigatiewater.

Wetenschappers zoeken nu in EU-verband naar oplossingen. Bijvoorbeeld in de vorm van maïsplanten die minder water nodig hebben. Het project heet EU Root en er doen wetenschappers en bedrijven uit twintig Europese landen aan mee. Hun opdracht: ontdekken hoe gewassen zich kunnen wapenen tegen de langere, droge periodes in het Middellandse Zeegebied. Ze spitsen het onderzoek toe op de vier belangrijkste gewassen in het gebied: rogge, maïs, tarwe en rijst.

Toulouse

Sommige onderzoeksgroepen testen in kassen honderden nieuwe variëteiten van die gewassen. Ze vergelijken kiemplantjes en doen aan de hand daarvan voorspellingen voor volwassen exemplaren. Andere onderzoeksgroepen binnen EU Root zaaien buiten in de bodem. In de

'STELLEN DAT BOEREN DAN MAAR MET MINDER WATER VRAGENDE GEWASSEN MOETEN WERKEN, IS JE KOP IN HET ZAND STEKEN'

Maar stoppen met de subsidie van irrigatielandbouw, zoals het WNF wil, is geen optie, zegt Eric Visser van de Nijmeegse afdeling plantencologie. "Eenvoudig stellen dat boeren dan maar met minder water vragende gewassen moeten werken, is je kop in het zand steken, want de vraag naar graanproducten blijft wereldwijd stijgen. Bovendien: de teelt van de traditionele gewassen bracht in het algemeen te weinig op, waardoor boeren wel móesten overschakelen op irrigatie-afhankelijke gewassen."

buurt van Toulouse, Frankrijk is penoverder van het project, staan proefvelden. De onderzoekers kijken welke variëteiten het beter doen dan andere en wat er gebeurt als je voedingsstoffen toevoegt.

"En wij zijn in het gat ertussen gesprongen", zegt Visser monter. In het veld kun je niet zien hoe de wortels zich ontwikkelen en de kiemplanten in kassen zijn niet hetzelfde als volwassen exemplaren. In het Nijmeegse wortellab (officieel: het Phytotron) kunnen onderzoekers

– ook vanuit zijn huis – een druppelinstallatie aanzetten. Er staan twee soorten suikermaïs: één die oppervlakkig wortelt, één die diep wortelt. “We willen kijken of de planten die oppervlakkig wortelen meer voedingsstoffen opnemen. En of de diepe variant beter tegen droogte kan.” Aan sommige bodems zijn voedingsstoffen (fosfaat en nitraat) toegevoegd en schimmels die zorgen dat de planten de voedingsstoffen en het water beter opnemen. Na de oogst van de planten sturen Visser en Fritz een deel van de wortels naar een lab in Barcelona. De Spanjaarden kijken in hoeverre de schimmels in de wortels zijn gegroeid. Monsters van de bladeren en van de wortels gaan naar een lab in Lancashire. De Engelsen meten de concentraties plantenhormonen. Visser: “We willen weten of je de beste planten kunt herkennen aan de verhouding van plantenhormonen. Want veredelaars en zaadbedrijven willen keurmerken: zeker weten dat dit een plant is die het goed gaat doen bij droogte.”

Mediterrane bodems

Zo op het oog doen de twee variëteiten maïsplanten in het wortellab het even goed, of, onder slechte condities, even slecht. “Bij extreme droogte doen ze het beide niet goed. Ook al weten de planten die dieper wortelen het water wel te vinden, er is geen goede oogst. Voornamelijk omdat die wortels niet bij de voedingsstoffen bovenin de bodem kunnen. De boodschap is: irrigatie blijft belangrijk, of we moeten overstappen op een heel andere variëteit. Misschien dat een van de onderzoekspartners een variëteit heeft gevonden die weinig water nodig heeft.” De voedingsstoffen dieper in de grond brengen zou ook een oplossing kunnen zijn. “Maar dat brengt natuurlijk kosten met zich mee, mediterrane bodems zijn stenig.”

De planten in de controlegroep deden het een stuk beter. Die kregen wel voldoende water en groeiden uit tot exemplaren van tweeënhalve meter, met twee grote maïskolven. Alleen de exemplaren die geen voedingsstoffen kregen, bleven achter in groei en in de kwaliteit van de kolven. Maar het zijn beauty’s vergeleken met de planten die het zonder extra water moesten doen. Visser loopt naar een plantenbak en schroeft er een grijze dop af. De wortels ogen klein en verschrompeld. “Geen voedingsstoffen heeft duidelijk effect, maar de effecten van droogte zijn veel sterker.” Hij duwt de vergeelde maïsplant naar achter. “Een boer wordt hier niet blij van, dat kan ik je verzekeren.” *

de planten volwassen laten worden en via openingen in de plantenbakken een oogje houden op de wortelgroei.

Afgelopen juni plantten ze een vijftigtal suikermaïsplanten. “We hebben ze een seizoen lang kunnen volgen, boven en onder de grond.” De zaden haalden Visser en zijn collega Christian Fritz, postdoc, uit Italië. De grond voor in de plantenbakken was een grotere opgave. Even wat zakken bij de Intratuin halen kon niet, want daarmee kun je de bodem in het Middellandse Zeegebied niet nabootsen. “We hebben onze Franse partner nog gevraagd of we niet wat voedselarme grond mochten ophalen met een truck, maar ze zijn daar nogal zuinig op hun proefvelden. Uiteindelijk hebben we een

Duitse firma gevonden die geschikte grond had: droge grond van duizenden jaren oud en voedselarm.”

Het is broeierig in het wortellab, een grote kas achter het Huygensgebouw. Visser loopt langs de enorme groene bakken met kijkgaten. Hij gluurt door de gaten via doorzichtige buizen naar de wortels. Wekelijks maken de onderzoekers een scan van de wortels met een zogenaamde wortelscanner. Bovenop de aarde lopen zwarte draadjes naar een klein kastje op de grond. Het kastje is aangesloten op een computer. Met de draadjes meten Visser en Fritz het vochtgehalte in de bodem. Fritz kan zo thuis zien hoe droog de aarde is en waar nodig

Rasa Cincyte (23) reist al vijf jaar door Europa. Om te studeren, politiek te bedrijven en te léven. Ze is nu in Nijmegen. Hier zijn de studenten verwend, vindt ze. Ze laten kansen liggen. Na haar studie gaat ze terug naar haar moederland. Omdat ze gelooft in de toekomst van Litouwen.

Tekst: Annemarie Haverkamp / Foto's: Erik van 't Hullenaar

'Mijn vader kreeg de kansen niet'

'Als ik ooit promoveer, geef ik mijn diploma aan mijn vader en zeg ik: deze is voor jou. Hij kreeg niet de kansen die ik heb. Om door te kunnen studeren moest hij lid worden van de Communistische Partij en dat weigerde hij. Hij ging werken."

Rasa Cincyte biedt haar bezoek een stroopwafel aan. Sinds ze in Nederland is, zes weken nu, leeft ze op die dingen. Rasa komt uit Litouwen. Maar ook uit Engeland, Noorwegen en Italië. Al bijna vijf jaar is ze onderweg. Met maar één doel: maximaal studeren. Of misschien beter gezegd: maximaal leven. Op de kledingkast (Ikea) ligt een koffer. Achter het bed (Ikea) staat er nog een. En bij een sfeerlampje (Ikea) vertelt ze over haar drijfveren, die eigenlijk helemaal niet passen bij een 23-jarige. Ze is anders. En Nijmeegse studenten zijn verwend.

Maar eerst even terug naar het begin. Rasa Cincyte was niet voorbestemd om in het buitenland te gaan studeren. Nee, haar ouders zagen liever dat ze in de buurt bleef en een praktisch beroep zou uitoefenen: dokter of technicus. De grens over gaan was voor de extreem rijken óf voor de extreem slimmen. Niemand die dacht dat Rasa bij een van die twee hoorde. Maar zijzelf wilde de wereld zien. "In het geheim heb ik buitenlandse universiteiten aangeschreven", vertelt ze in een kelderkamer op de internationale gang van Galgenveld. "Tot mijn moeder op een dag met een envelop in haar hand mijn kamer binnenkwam en vroeg 'wat is dit?'" Dochterlief was braaf begonnen aan een studie rechten aan de beste universiteit van Litouwen. Maar de brief met een buitenlands postzegel meldde dat ze was aangenomen in York voor de studie politicologie en internationale betrekkingen. Ze ging en haar ouders hielden haar niet tegen – al waren ze wel héél bezorgd.

"Pas toen ik met mijn koffer in de hand op het station van Manchester stond en me realiseerde dat ik een Engelsman die me aansprak totaal niet verstond, dacht ik: wat ben ik in godsnaam aan het doen?" Later in Londen hoorde ze dat Britten de mensen uit Manchester ook niet verstaan. Een geruststelling.

Ontvluchten

Rasa zat op een plek waar ze graag wilde zitten: op een hoog aangeschreven, buitenlandse universiteit. Maar na een half jaar begon het te knagen. Was dit het nou? Leende ze hiervoor zo veel geld van de Britse staat? "Ik las, ik schreef, ik volgde college. Ging veel om met andere Litouwers. Maar mijn hersenen hoefden niet zo hard te studeren als ik gewend was." Het onderwijs in haar thuisland is van een hoog niveau,

'IK BEN IN LANDEN GEWEEST WAAR OORLOG WAS, OF ARMOEDE. DAAR ZIJN DE STUDENTEN ECHT ERGENS MEE BEZIG'

vertelt ze. En doorwerken is daar de norm. Rasa vond dat ze haar comfortzone moest ontvluchten. Ze vroeg een Erasmusbeurs aan, pakte haar koffers weer in en vertrok. Naar Noorwegen dit keer.

En daar, aan de universiteit van Bergen, te midden van de fjorden en de frisse lucht, werd ze gegrepen door een vakgebied dat ze nog niet kende: systeemodynamica. Min of meer toevallig had ze zich ingeschreven voor een cursus waar ze als bachelor eigenlijk helemaal niet aan mee mocht doen. Ze bleek intelligent genoeg om de stof te kunnen volgen. Voor datzelfde vakgebied is ze nu in Nijmegen.

Systeemodynamica is een manier om de werkelijkheid in kaart te brengen. Rasa: "Aan de hand van simulatiemodellen leer je de wereld in systemen te zien. Je ontdekt verbindingen. Als een dominospel: duw je één steen om, dan gaat de rest mee." Organisaties (met name internationale) gebruiken de methodiek bij het bedenken van strategieën en het maken van beleid.

De wereld van Rasa was in Noorwegen flink groter geworden. Ze begaf zich niet meer alleen onder studenten, maar bedreef inmiddels ook politiek. "In Bergen ging op een avond de telefoon. Een vriend van me. Of ik hem kon vervangen bij een bijeenkomst van de Europese Studenten Unie, de paraplu-organisatie waar ook de Nederlandse LSVb en het ISO onder vallen. In Litouwen was ik actief geweest voor een studentenorganisatie. Ik vloog naar Krakau. Een half jaar later werd ik gekozen als bestuurslid van de Europese club."

Het betrof een fulltime functie. Rasa lobbyde voor een betere kwaliteit van het onderwijs in

Europa, ging naar conferenties en schoof aan bij het Europees Parlement. Haar tijd in Noorwegen zat erop en ze ging terug naar York. Maar waar andere bestuursleden van de Europese Studenten Unie hun studie stopzetten, deed Rasa dat niet. Zij moest en zou haar bachelor in York afronden. Dus pendelde ze op en neer tussen Engeland en het hoofdkantoor in Brussel. Studeerde in treinen, vliegtuigen en hotelbedden. Ze slaagde. "Na dat jaar was ik dood."

Even niks, was toen haar voornemen. Geen e-mail, geen telefoon. Maar ze zette toch de computer aan en daar was het bericht van haar Noorse docent: wilde ze geen master systeemodynamica doen in Bergen? Hij zou de aanbevelingsbrief wel schrijven zodat ze in aanmerking kon komen voor een Erasmusbeurs. Rasa Cincyte zuchtte diep, raapte zichzelf en haar spullen bij elkaar en haalde de koffer weer van de kast.

Verwend

Nu studeert ze dus aan Radboud Universiteit. Hoe ze het hier vindt? Een klein stadje, zegt ze. Relaxed. Veel fietsen. Mooie huizen. Schoon. En verder? De studenten? Rasa draait ongemakkelijk op haar bureaustoel (Ikea) en probeert haar blik te verschuilen achter haar lange, blonde haar. "Ik ben hier nog maar net", antwoordt ze dan voorzichtig. "Dus veel kan ik er nog niet over zeggen. Ik zie studenten met boeken en in de collegezalen, maar ik mis een kritische houding. Waar is het debat? Het leven hier in Nijmegen is heel gemakkelijk. Jullie hebben geen idee hoe rijk jullie zijn. Dat maakt de studenten verwend."

Dan wordt ze fel. "Maar als je dan zo'n goed

leven hebt, kun je je persoonlijke doelen toch wel wat opschroeven? Ik was hier bij een studentenvereniging en daar werd maar wat gehangen en geluld. Ik ben in landen geweest waar oorlog was, of armoede. Daar zijn de studenten echt ergens mee bezig. Dat hoeft in landen als Nederland niet, maar dan kun je jezelf uitdagen. Ik zou geen bevrediging halen uit niks doen. Je mist kansen!"

Feesten en uitgaan rekent de Litouwse niet tot die kansen die je niet mag laten liggen. Ze was nooit een party-animal. Wil haar energie niet vergoien aan het herstellen van een kater. Rasa weet heus dat ze daardoor een stuk van het studentenleven overslaat. Maar ze kan niet anders. Kunstmatig feestvieren werkt niet. Liever bezoekt ze trouwe vrienden die ze de afgelopen vijf jaar in Europa maakte. Heeft ze tot diep in

CURRICULUM

NAAM Rasa Cincyte
GEBOREN Vilnius, 1989
FUNCTIE Student
Rasa werd geboren uit twee hoogopgeleide Litouwse ouders. Ze heeft een jongere zus. Na haar

middelbare school vertrok Rasa naar Engeland, waar ze studeerde aan de Universiteit van York. Van juli 2010 tot juli 2011 werkte ze als bestuurslid bij de Europese Studenten Unie.

Vorig jaar haalde ze haar bachelor politicologie en internationale betrekkingen in York, nu doet ze de master systeemodynamica aan de Universiteit van Bergen, Noorwegen. Ze

COLUMN

STUDENT2012

Lieke von Berg, vijfdejaars student Nederlands aan de Radboud Universiteit, werpt elke Vox een kritische blik op campus, studentenleven en onderwijs.

Jong geleerd

'Je leert er zo veel van.' Na 'het staat goed op je cv' moet dit het meest gebruikte en tegelijkertijd meest belabberde argument zijn voor het op je nemen van een bestuursfunctie of vergelijkbare verantwoordelijkheden. Nu vormt het naderende sociaal leenstelsel natuurlijk al het perfecte excuus om aan een dergelijke functie te ontkomen, maar toch. De zogenaamde leerzaamheid van bestuursfuncties is in de praktijk een didactische wassen neus om minder nobele motieven mee te verhullen: veel bestuurders lijken hun functie vooral te beschouwen als legitiem klinkende reden om het poetsen van de keuken aan huisgenoten over te laten (Sorry, druk druk druk! Nee, ik ben niet leuk zo - maar ik léér er zo veel van!). Maar wat leer je daadwerkelijk? Léér je nieuwe dingen of is het vooral zo dat zo'n functie eigenschappen en vermogens uitvergroot die je eigenlijk al lang bezat? Een incompetent warhoofd wordt geen helder communicerend bestuurslid. Een bestuursfunctie biedt je vooral de gelegenheid om ingesleten gedrag patronen wat dieper en sneller te laten inslijten. De sleutels van Villa van Schaeck aan mijn sleutelbos (ik coördineer Onbederflijk Vers) openen geen nieuwe deuren in mijn hoofd. Hooguit bevestigen ze mijn neigingen, zoals opofferingsgezindheid vol zelfmedelijden: terwijl al mijn vrienden op hun vrije zondagavond liggen te kijken naar *Boer Zoekt Vrouw*, ploeg ik door een mailbox vol beunhazen en haantjes de voorste, in dappere pogingen de schapen van de bokken te scheiden en de koe bij de horens te vatten. Als ik daar dan bakken brieven bij zou krijgen om tien kandidaten voor een speeddate uit te selecteren was het wel te hebben - maar daar heb ik geen tijd voor, en de gemiddelde boerderij is bovendien een frisse omgeving voor een date vergeleken bij een bestuurshok in de Villa. Besturen is dikwijls doffe ellende. Het is logisch te proberen die doffe ellende voor jezelf te verzachten en voor anderen te verantwoorden door het dan toch in ieder geval 'leerzaam' te noemen. Maar het enige wat je leert, is dat het in je carrière makkelijker gepikt wordt om iets 'leerzaam' te noemen, dan het enige echt goede motief te geven: dat het achter alle ellende ontzettend leuk is.

de nacht goede gesprekken. De mensen om wie ze echt geeft, stuurt ze een ansichtkaart. Ze wijst naar de kale muur van haar kamer waaraan een paar handgeschreven enveloppen hangen. "Brieven van mijn zus."

Als ze straks klaar is met haar master, gaat ze terug naar Litouwen. Want dat is toch de plek waar ze hoort. Weg uit de tijdelijke Ikea-kamers, settelen met haar vriend. Hij reisde ook vijf jaar door Europa en heeft nu een diploma van Cambridge op zak. Rasa houdt van de manier waarop haar land aan het veranderen is. Studenten die de wereld zagen, komen met hun kennis terug om in Litouwen een bestaan op te bouwen. "Het is geen land van donkere bossen waar iedereen de hele dag wodka drinkt", zegt ze. "Het is een democratische, westerse samenleving. Maar we lopen nog wat achter bij de rest

van Europa." Haar ouders stonden in 1989 in de Baltic Way, een zeshonderd kilometer langer ketting van twee miljoen mensen dwars door de drie Baltische staten. Het hand-in-hand protest was een vreedzame actie tegen de Sovjet Unie die uiteindelijk leidde tot de onafhankelijkheid van Litouwen. Zij, Rasa, was twee maanden oud en lag die dag in een buggy tussen haar ouders in.

In Litouwen wil ze carrière maken. CEO worden van een bedrijf. "Of *triple CEO*", zegt ze met een lach. Maar vooral ook wil ze inspirerend zijn voor anderen, zoals zo veel anderen de afgelopen vijf jaar inspirerend waren voor haar. Of haar ouders trots op haar zijn? Rasa haalt haar schouders op. Ze weet het niet zeker, maar hoorde wel eens iets dergelijks van vrienden. "Ze zullen het in elk geval nooit tegen me zeggen." *

volgde vakken in Palermo en studeert nu tijdelijk in Nijmegen. Rasa werkt een dag in de week bij het International Office van de Radboud Universiteit.

Je kunt natuurlijk alle stadskranten uitpluizen, honderden sites afgaan of je abonneren op een veel te frequente nieuwsbrief om erachter te komen wat Nijmegen komende maand te bieden heeft op cultuurgebied. Maar je kunt ook gewoon achterover leunen en vertrouwen op de mening van vier Vox-deskundigen.

LEZEN

JELKO ARTS (21), STUDENT NEDERLANDS EN REDACTEUR BIJ LITERAIR TIJDSCHRIFT OP RUWE PLANKEN

1. WINTERTUIN-FESTIVAL

22 t/m 25 oktober op verschillende locaties in Nijmegen

Het Wintertuin-festival mag je niet overslaan. Dit grootste literatuurfestival van Nederland centreert zich deze editie rond het verrassende thema 'de kunst van het verzamelen'. Wim T. Schippers en Ivo Victoria móet je zien. Maxim Hartman, Spinvis en Tonnus Oosterhoff eigenlijk ook.

2. HANNEKE HENDRIX

De Verjaardagen

Lies krijgt vanwege een huidziekte blaren bij de lichtste aanraking, Boris ontspoot wanneer zijn moeder hem een geheim vertelt. Een prikkelend boek over buitenbeentjes en begrip. Hendrix schrijft krachtig: gedurfde personages in een opzwevend plot. Een debuut dat je grijpt, vooral omdat Lies en Boris onverwacht authentiek zijn.

3. AMBER-HELENA REISIG

Het sterfhuis

Amber-Helena Reisig debuteert op haar twintigste met een roman over Hannah en haar ongeneeslijk zieke moeder. Reisig verbleef drie maanden lang dag en nacht in een sterfhuis voor haar roman. *Het sterfhuis* gaat over sterven en de angst daarvoor. Begin 2013 volgt de eerste poëziebundel van deze opvallend jonge debutante.

Hanneke Hendrix debuteerde vorige maand met *De Verjaardagen*, een boek over eenzaamheid. De voormalige RU-student had tweeënhalf jaar nodig voor haar debuutroman. "Het eerste jaar schreef ik alleen maar stront."

Tekst: Jelko Arts

'OPEENS BEN IK ECHT SCHRIJVER'

Hanneke Hendrix schreef *De Verjaardagen* in het oudste café van Nijmegen: In De Blaauwe Hand. Haar

debuut gaat over de vijftienjarige Boris en Lies. Boris is een bastaard, Lies heeft een huidziekte die ervoor zorgt dat ze al bij de minste aanraking blaren krijgt. Deze twee buitenbeentjes wonen in een dorp waar iedereen praat over iedereen en zeker over Boris en Lies, als die na een opeenstapeling van ongelukken voortaan samen over straat gaan. Maar zelfs nadat ze elkaar hebben gevonden, verdwijnt de eenzaamheid niet. Ze ontdekken dat alle mensen uiteindelijk alleen zijn en dat het leven slechts als afleiding van dat feit dient.

"Eenzaamheid", zegt Hendrix, "daarover gaat mijn boek. Dat thema

wil ik mensen door de strot duwen." En dat doet ze. Na een rustige opening volgt een stormachtig verhaal. Hendrix: "In de Nederlandse literatuur wordt nogal wat genavelstaard. Doe mij maar een boek als *Bonita Avenue* van Peter Buwalda. Daarin gebeurt tenminste wat. Dat wilde ik in mijn boek ook." Die voorkeur voor verhalende literatuur bepaalde haar keuze voor uitgeverij De Geus. "Daar zit de redacteur die de boeken van Annelies Verbeke en Esther Gerritsen heeft geredigeerd. Hun boeken vind ik heel erg goed, daarom wilde ik graag bij De Geus." Maar voordat ze daarmee in contact kwam, werd Hendrix benaderd door een Amsterdamse uitgever. "Die had mijn blog (www.hetmeisjedatopdinsdaghetbierschenkt.nl, red.) gelezen. Ik werd uitgenodigd voor een

oriënterend gesprek. We zijn chique gaan lunchen in een dure tent. Later, bij De Geus, kreeg ik thee uit hun eigen keukentje. Dat vind ik veel fijner.”

Eenmaal in contact met De Geus, kreeg Hendrix niet zomaar een contract. “Ik heb er twee jaar lang hard voor moeten werken. Het eerste jaar schreef ik alleen maar stront. Ik heb werkte aan een verhaal over ‘de hoi-man’, een personage waarover ik op mijn blog had geschreven. Maar dat wilde niet. Ik had veel meer zin om te schrijven over Boris en Lies, personages die ik had bedacht voor een kort toneelstuk. Op een gegeven moment zei mijn uitgever: gooi dat eerste verhaal weg en begin opnieuw. Dat heb ik gedaan en toen was *De Verjaardagen* zo klaar.” Hendrix behoort tot een kring jonge,

Nijmeegse schrijvers, waaronder ook Dennis Gaens (de Nijmeegse stadsdichter, red.) en Willem Claassen, die allebei al eerder debuteerden. De groep is verbonden aan Literair Productiehuis De Wintertuin. Hendrix: “Nijmeegs schrijftalent begint bij de Literatuurjongend, onderdeel van De Wintertuin. Als je het daar goed doet, mag je mee naar literaire festivals. Zo kun je al heel snel optreden. Goed voor je ontwikkeling.” Ook goed voor haar ontwikkeling was haar blog. Hendrix: “Zonder mijn blog was dit boek er niet geweest. Op dat blog heb ik jaren lopen frotten in de marge, maar niet zonder resultaat: er ligt nu een boek. Ik word gevraagd voor literaire festivals, met grote namen als Peter Buwalda. Opeens ben ik echt schrijver.” *

UITGAAN

ATEKE WILLEMSE (26), LERAAR IN OPLEIDING EN PRAKTISEREND UITGAANSEXPERT

1. KROKETTEN & KUTDISCO

25 oktober, Etalage Derde Wal

Kroketten en (vrouwvriendelijke) kutdisco: niet slechts een kekke alliteratie, maar ook het recept voor een topavond. De Belgische gastartiesten van Het Collectief Deruyter snappen dat.

Gratis. 20.00 uur.

2. INTERNATIONAAL NACHTBURGE-MEESTERSCONGRES

26 oktober in LUX

Gek, een dagprogramma op een nachtburgemeesterscongres. Toch belooft deze ode aan alternatieve burger-vaders een interessant en gelukkig ook dansbaar fenomeen te worden.

17,50 euro. 15.00 - 3.00 uur.

3. INDIEKLUB

17 november in Café de Plak

In Nijmegen domineren de house- en technofeesten. IndieKLUB biedt tegengas. Deze keer met het eigenzinnige dj-duo Illuminati Bros achter de draaitafels. Gratis. 23.00 uur.

ZIEN

MARLON JANSSEN (25), STUDENT ALGEMENE CULTUURWETENSCHAPPEN EN FILMFANAAT

1. PIERROT LE FOU

7 november in LUX

Pop Art hoort in een museum? Nee hoor! Deze Pop Art-film uit 1965 is een fijne mix van kunstzinnige beelden en een road movie. LUX vertoont drie Pop Art-kunstwerkjes. 9,00 euro. 19.30 uur.

2. FESTIVAL GEVAARLIJK GOED

3 en 4 november in De Lindenberg

Op dit kunstzinnige festival wordt op zaterdagavond de film *Stone Bowels* van kunstenaar Niels Duffhüs vertoond. De film speelt zich af in nachtelijk Nijmegen. Heb je meer met de praktische kant van film en televisie? Ga dan op zondagmiddag naar de masterclass van film- en televisiemaker Frans Bromet.

3. INTERNATIONAL DOCUMENTARY FILM FESTIVAL (IDFA)

14 t/m 25 november in Amsterdam

LUX vertoont de nieuwste en meest opzienbarende films van het festival voor wie Amsterdam te ver vindt.

LUISTEREN

TIMO PISART (23), PSYCHOLOGIE-ALUMNUS, POPJOURNALIST, DJ EN GITARIST VAN OIIO

1. JANNE SCHRA

11 november in Roepaen, Ottersum

Tijd voor een mooie, herfstige fietstocht naar een van de mooiste zalen (een kerk!) van Nederland. De melancholische liederen van Janne Schra passen perfect in die setting.

20,00 euro. 16.00 uur.

2. YURI HONING

14 november in LUX

Is jazzy muziek voor sigaarrokende mannen? Niet per se, zo bewijst stersaxofonist Yuri Honing. Ja, hij brengt vlamme solo's, maar vooral ook hele mooie, verstilde liedjes.

15,00 euro. 20.30 uur.

3. HOSPITAL BOMBERS

20 november, CultuurCafé

Rammelpop van de bovenste plank. Dat wil zeggen, zo rommelig en komisch als maar kan, kruipend van Velvet Underground naar Pavement. Gratis. 20.00 uur.

NIEUW GEZICHT

NAAM IRIS KRUIJEN
LEEFTIJD 23
VORIGE FUNCTIE GEEN
NIEUWE FUNCTIE WETENSCHAPSPREDACTEUR
SINDS 17 SEPTEMBER 2012

Wat houdt je nieuwe functie in?

"Het is mijn taak als wetenschapsredacteur om het onderzoek dat op deze universiteit wordt gedaan onder de aandacht van media te brengen. Dat doe ik door nieuwe ontwikkelingen in onderzoek bij te houden en die weer door te spelen. Op die manier krijgt de Radboud Universiteit meer bekendheid. Ik richt me specifiek op bèta-onderzoek. Dit sluit goed aan bij mijn achtergrond: ik heb een bachelor in de biologie en een master in de biomedische wetenschappen."

Hoe ben je bij deze functie gekomen?

"Tijdens mijn master deed ik een minor in de wetenschapscommunicatie. Als onderdeel van die minor liep ik stage bij Science Center NEMO in Amsterdam. Mijn stagebegeleider wees me op deze functie op de Radboud Universiteit. Daar heb ik toen op gesolliciteerd. Zodoende ben ik hier begonnen."

Hoe bevalt het?

"Inmiddels ben ik een maand aan het werk en ik heb het erg naar mijn zin. Ik ben goed ingewerkt en ik had vanaf het begin het gevoel dat ik me nuttig kan maken. Het voordeel is dat ik hier ook heb gestudeerd, dus ik ken al een heleboel onderzoekers. Wat me vooral aanspreekt is dat ik heel inhoudelijk bezig kan zijn. Bij NEMO hield ik me eigenlijk vooral met marketing bezig, terwijl ik hier echt in diverse onderzoeken kan duiken."

Hoe is het om geen student meer te zijn?

"Ik voel wel meer verantwoordelijkheid dan vroeger, dus soms ben ik er thuis in mijn hoofd nog wel eens mee bezig. Maar verder is het verschil in niet zo groot, hoor. Ik werk vier dagen dus kan nog steeds gaan stappen."

AGENDA

MEDEDELINGEN OF BERICHTEN
VOOR VOX CAMPUS KUNT U
STUREN NAAR: VOXCAMPUS@
VOX.RU.NL DE VOLGENDE VOX
VERSCHEIJNT OP 22 NOVEMBER 2012

ALGEMEEN

www.ru.nl/studentenkerk

29 OKTOBER, 18:30 uur: Avondeten in de huiskamer. Locatie: Studentenkerk.

30 OKTOBER, 18:00 uur: Halloween-avond. Kom verkleed naar de huiskamer! Locatie: Studentenkerk.

5 NOVEMBER, 19:00 uur: Herdenking overledenen Radboud Universiteit. Tijdens deze viering wordt er voor de overledenen van het afgelopen jaar een lichtje aangestoken. Locatie: Studentenkerk.

9 NOVEMBER, 18:15 uur: Mini-pelgrimage naar de Heilig Landstichting. Vertrek vanaf de Studentenkerk.

17-18 NOVEMBER: Pelgrimsweekend naar Kevelaer en Kalkar. Wandelen in de natuur, interessante plekken bezoeken en overnachten in een jeugdherberg.

www.ru.nl/donders

19 NOVEMBER, 12:30 uur: Open dag research master Cognitive Neuroscience. Kom alles te weten over de research master, carrièreperspectieven en onderzoeksfaciliteiten. Locatie: Donders Centre for Cognitive Neuroimaging.

www.ru.nl/hulpfonds

OKTOBER-NOVEMBER: Het jaarverslag Hulpfonds Personeel 2011 ligt tot 1 december ter inzage op het bureau van het Hulpfonds. Locatie: Rene Descartesdreef 21.

LEZINGEN

www.ru.nl/soeterbeek-programma

25 OKTOBER, 20:00u: Lezing 'De herontdekking van Spinoza's Ethica'. Hoogleraar Christoph Lüthy gaat in gesprek met filosoof Leen Spruit, die in 2010 in de archieven van het Vaticaan een verloren gewaand manuscript van Spinoza's Ethica ontdekte. Locatie: Collegezalencomplex.

30 OKTOBER, 20:15u: Concert uit de reeks 'Meester/Gezel'. Dit maal speelt de beroemde Franse violist Philippe Graffin samen met zijn een aantal van zijn studenten. Locatie: Concertgebouw De Vereeniging.

Foto: X-ink

De Franse violist Philippe Graffin

5 NOVEMBER, 20:00u: Lezing 'Emerging logics of expulsion. Where does it leave democracy?' door de beroemde Amerikaanse sociologe Saskia Sassen. Over een nieuwe fase in het globale kapitalisme, sociale uitsluiting en bedreigde democratie. Locatie: Aula.

11 NOVEMBER, 11:00u: Soeterbeek Preek 'Gij zult niet nadenken' door Jac. Splinter. De geëngageerde Nijmeegse ontwerper Splinter belooft er op de 11e van de 11e een vrolijke seculiere preek van te maken. Locatie: Mariëburgkapel.

www.ru.nl/donders

1 NOVEMBER, 16:00 uur: Donderslezing door David van Essen (Washington University in St. Louis). Onderwerp: mapping structure, function, and connectivity in primate cerebral cortex. Locatie: De Vereeniging.

CULTUUR

www.ru.nl/cultuuroopdecampus

25 OKTOBER, 20:00 uur: Dubbeloptreden van cabaretiers Edo Berger en Patrick Nederkoorn. Dubbele pret! Locatie: De Rode Laars.

31 OKTOBER, 19:15 uur: Halloween Special: praatje over de oorsprong van Halloween en aansluitend Tim Burton's speelfilm 'Ed Wood'. Locatie: Collegezalencomplex.

1 NOVEMBER, 20:00 uur: Theater door Voor galg en rad: zwarte humor is het kenmerkende element in de liedjes van dit Nijmeegse kleinkunstduo.

Inleiding door campusdichter Linda van der Pol. Locatie: De Rode Laars.

6 NOVEMBER, 20:30 uur: Muziek van EinsteinBarbie. Bandje staat altijd garant voor een vreemde maar groovy en sexy vibe. Locatie: Cultuurcafé.

14 NOVEMBER, 20:30 uur: Filmquizzz. Bewijs je vrienden dat je een wandelende filmencyclopedie bent. Met quizmaster Bart van Oort. Locatie: CultuurCafé.

20 NOVEMBER, 20:30 uur: Muziek van indieband Hospital Bombers. Volgens popmagazine LiveXS de beste live-act van Noorderslag. Locatie: CultuurCafé.

21 NOVEMBER, 19:30 uur: Film Moonrise Kingdom van regisseur Wes Anderson. Ontroerend zomerverhaal over twee verliefde kinderen die samen besluiten weg te lopen. Met inleiding over de regisseur van filmkenner Constant Hoogenbosch. Locatie: Collegezalencomplex.

www.wintertuin.nl

22-25 NOVEMBER: Wintertuin festival, het grootste literatuurfestival van Nederland. Thema is de kunst van het verzamelen. Het festival opent op 22 november op de campus met o.a. een college van televisiemaker Maxim Hartman en masterclasses van producer Vincent Koreman en dichter/schrijver Mark Boog. De dagen daarna is het festival te bezoeken in Doornroosje, De Lindenbergh en LUX.

PROMOTIES & ORATIES

SPORT

www.ru.nl/sportcentrum

28 OKTOBER - 4 NOVEMBER: Week van de Body & Mind. Tijdens deze week zijn er diverse gratis open lessen te volgen, en zijn er verschillende momenten waarop je een gratis gezondheidscheck kan krijgen. Op 28 oktober staan bijzondere doelgroepen centraal in de lessen: Nek-schouder-rug, 55+ fitness en 55+Zumba, Zwanger fit / Bevallend en Opstaan. Op 4 november staan lichaam en geest centraal in de lessen: Taijiquan en Qigong, Pilates basis en Yoga XL. Locatie: USC.

PERSONEEL

www.ru.nl/pv

29 OKTOBER, 12:45 uur: Klassiek pauzeconcert voor de leden van de personeelsvereniging. Locatie: Aula.
30 OKTOBER, 19:30 uur: Inleiding Social Media. Op deze avond leer je alles over de ins en outs van sociale media als Facebook en Twitter. Locatie: Villa Oud Heyendaal.

1 NOVEMBER, 19:00 uur: Start van de cursus fotobewerking met Photoshop Elements. Locatie: Villa Oud Heyendaal.

6 NOVEMBER, 19:30 uur: Workshop Facebook. Leer Facebook gebruiken in vijf eenvoudige stappen. Locatie: Villa Oud Heyendaal.

BENOEMINGEN

www.ru.nl/persberichten

DHR. PROF. DR. (DAVID) REINHOUDT is per 1 september 2012 benoemd tot hoogleraar Applied Chemistry (Faculteit der Natuurwetenschappen, Wiskunde en Informatica).
DHR. DR. E.A. (ERIC) CATOR is per 1 september 2012 benoemd tot hoogleraar Toegepaste stochastiek (Faculteit der Natuurwetenschappen, Wiskunde en Informatica).
MEVR. DR. MR. J.B. (HANNEKE) SPATH is per 1 september 2012 benoemd tot hoogleraar Burgerlijk recht (Faculteit der Rechtsgeleerdheid).
DHR. DR. A.I. (ANDREI) KIRILYUK is per 1 oktober 2012 benoemd tot hoogleraar Atomic Nanostructures (Faculteit der Natuurwetenschappen, Wiskunde en Informatica).
DHR. DR. A. (ARNOUD) LAGENDIJK is per 1 oktober 2012 benoemd tot hoogleraar Economische geografie (Faculteit der Managementwetenschappen).
DRH. DR. L.B.W. (BART) GEURTS is per 1 oktober 2012 benoemd tot hoogleraar Taalfilosofie en logica (Faculteit der Filosofie, Theologie en Religiewetenschappen).

1 NOVEMBER 2012, 15.30 UUR: promotie mw. drs. K. van Dijk (FdL) 'Unvollkommene Androgynie. Menschliche Stimmen bei Ingeborg Bachmann, Elizabeth Murray und Yoko Tawada'.

2 NOVEMBER 2012, 15.30 UUR: afscheidscollege (Vereeniging) dhr. prof. dr. J.W.M. Lenders en dhr. prof. dr. A.F.H. Stalenhoef (beiden UMC St Radboud) 'Van vaten, bloeddruk en vetten'.

5 NOVEMBER 2012, 10.30 UUR: promotie mw. drs. S.M. Ritter (FSW) 'Creativity. Understanding and enhancing creative thinking'.

6 NOVEMBER 2012, 13.30 UUR: promotie mw. M.T. Tarala (UMC St Radboud) 'Finite element advancements to improve performance of cementless hip implants'.

6 NOVEMBER 2012, 15.30 UUR: promotie mw. drs. C.L.G. de Vos (FdL) 'Sign-spatiality in Kata Kolok: how a village sign language of Bali inscribes its signing space'.

7 NOVEMBER 2012, 10.30 UUR: promotie dhr. drs. M.J. van der Net (FFTR) 'Een filosofie van het meedenken'.

8 NOVEMBER 2012, 13.00 UUR: promotie mw. drs. M.R. van Schouwenburg (UMC St Radboud) 'Fronto-striatal mechanisms of attentional control'.

8 NOVEMBER 2012, 15.30 UUR: promotie dhr. drs. D.W. Strijbos (FFTR) 'In a public state of mind. The conceptual basis of folk psychology'.

9 NOVEMBER 2012, 10.30 UUR: promotie dhr. drs. M.G.J. Kallenberg (UMC St Radboud) 'Quantitative analysis of breast images'.

9 NOVEMBER 2012, 15.45 UUR: oratie dhr. prof. dr. A.P.J. van den Bosch (FdL) 'Taal in invoering'.

13 NOVEMBER 2012, 10.30 UUR: promotie dhr. G. Grabner (FNWI) 'MRI based brain atlas and SWI techniques in research and clinical applications'.

13 NOVEMBER 2012, 15.30 UUR: promotie mw. G. Baeke (FFTR) 'Religion and ethics at the end of life. A qualitative empirical study among elderly Jewish and Muslim women in Antwerp (Belgium)'.

14 NOVEMBER 2012, 10.30 UUR: promotie mw. drs. S.H.M. Robben (UMC St Radboud) 'On a quest to reduce fragmentation in the care of frail older people. Development and implementation of an e-health intervention'.

14 NOVEMBER 2012, 13.30 UUR: promotie mw. drs. S.M.J.P. Jans (UMC St Radboud) 'Screening for anaemia and haemoglobinopathy before and during pregnancy. A question of ethnicity?'.

16 NOVEMBER 2012, 10.00 UUR: promotie dhr. drs. B.P.C. Ramakers (UMC St Radboud) 'Adenosine and immunomodulation'.

19 NOVEMBER 2012, 10.30 UUR: promotie dhr. drs. W. Sanderse (FFTR) 'Character education. A Neo-Aristotelian approach to the philosophy, psychology and education of virtue'.

19 NOVEMBER, 10.30 UUR.

DE HEER DR. W. SANDERSE: 'CHARACTER EDUCATION. A NEO-ARISTOTELIAN APPROACH TO THE PHILOSOPHY, PSYCHOLOGY AND EDUCATION OF VIRTUE'.

Wat heb je onderzocht?

"Ik heb onderzocht welke bijdrage middelbare scholen moeten leveren aan de morele ontwikkeling van scholieren. Dit doe ik vanuit een deugd-ethisch perspectief, waarin de vorming van het karakter van leerlingen centraal staat."

Wat is de relevantie daarvan?

"Docenten erkennen hun moreel-vormende taak doorgaans wel, maar weten vaak niet goed wat dit precies betekent. Ik laat zien dat morele vorming bijvoorbeeld niet een extra last voor hen is. Ze zijn er juist dag in dag uit mee bezig, ongeacht het vak dat ze geven. Die vaak impliciete vorming kan echter een stuk beter en daarvoor doe ik aanbevelingen. Theoretisch is mijn onderzoek van belang omdat ik duidelijk maak dat pedagogiek, psychologie en ethiek niet zonder elkaar kunnen als we de ontwikkeling en vorming van het karakter echt willen begrijpen."

19 NOVEMBER 2012, 11.00 UUR: promotie mw. W. Walentowska (FSW) 'Facing emotional faces. The nature of automaticity of facial emotion processing studied with ERPs'.

20 NOVEMBER 2012, 10.30 UUR: promotie mw. drs. A.E. Beernink (UMC St Radboud) 'Externalising problem behaviours and their antecedents and correlations at infant and toddler age'.

20 NOVEMBER 2012, 13.30 UUR: promotie mw. S. Iskandar (FSW) 'People who inject drugs and HIV transmission in Indonesia. A biopsychosocial approach'.

21 NOVEMBER 2012, 12.00 UUR: promotie mw. A. Nakakawa (FNWI) 'A collaboration process for enterprise architecture creation'.

21 NOVEMBER 2012, 13.30 UUR: promotie dhr. drs. T.J. van den Heuvel (FSW) 'When every Mosquito turns into an Elephant. An empirical investigation of the tendency to overgeneralize'.

21 NOVEMBER 2012, 15.30 UUR: promotie mw. drs. L.J. Beijer (FdL) 'E-learning based speech therapy (EST): exploring the potentials of e-health for dysarthric speakers'.

22 NOVEMBER 2012, 15.30 UUR: promotie mw. drs. A.A.L. Bracke (FdL) 'Ecocriticism and the contemporary British novel'.

23 NOVEMBER 2012, 15.45 UUR: afscheidscollege dhr. prof. dr. A.J. Hoitsma (UMC St Radboud) 'Netwerken'.

26 NOVEMBER 2012, 13.30 UUR: promotie mw. drs. A.A. Uijen (UMC St Radboud) 'Continuity of care. Perspective of the patient with a chronic illness'.

28 NOVEMBER 2012, 10.30 UUR: promotie dhr. drs. P.A.M. de Jong (FFTR) 'Leren, religieuze identiteit, perceptie en doelen van religieuze vorming op interconfessionele scholen'.

28 NOVEMBER 2012, 15.30 UUR: promotie dhr. mr. R.J. van der Weijden (FdR) 'De faillissementspauliana'.

29 NOVEMBER 2012, 10.30 UUR: promotie dhr. drs. M.J.P. Raas (FNWI) 'Jet multiplicities in the $W \rightarrow \mu\mu$ process in proton-proton collisions at 7 TEV'.

29 NOVEMBER 2012, 12.30 UUR: promotie mw. drs. H. Venselaar (UMC St Radboud) 'Project HOPE. Providing the last piece of the puzzle'.

29 NOVEMBER 2012, 15.45 UUR: oratie mw. prof. dr. C. van Nieuwkerk (FFTR) "A passage from darkness to light." Narratieven over de 'verlichting'.

30 NOVEMBER 2012, 16.00 UUR: afscheidscollege (Vereeniging) dhr. prof. dr. C. van Weel (UMC St Radboud) 'Atlas, hoeder van de disciplines. Een analyse van de effectiviteit van 'primary care'.

Vacatures

Kijk voor vacatures en uitgebreide informatie op: www.ru.nl/vacatures

Deze week onder meer:*

- Medewerker ICT in het Onderwijs (0,7 - 1,0 fte), interne vacature **Faculteit der Sociale Wetenschappen**
- Functioneel beheerder OSIRIS (0,6 fte), interne vacature **Dienst Studentzaken**

* Voor interne vacatures, kijk op www.radboudnet.nl/vacatures

BLIND DATE

EEN STUDIO, EEN FOTOGRAAF, EEN INTERVIEWER EN... EEN GESPREK. TWEE MENSEN WETEN NIET MET WIE ZE GAAN PRATEN EN GAAN HET AVONTUUR AAN.

Tekst: Bregje Cobussen / Foto: Erik van 't Hullenaar

Op kerstavond naar de UB? Dat kan voortaan. De openingstijden van de universiteitsbibliotheek zijn verruimd. Dat wil zeggen: studenten kunnen nu ook op 24 december, op 5 mei en met Pasen in de UB terecht. Vox nodigde Natalia Grygierczyk, directrice van de UB, en Jelko Dijkman, lid van de Universitaire Studentenraad (USR) namens asap, uit voor een 'blind date'.

Enig idee waarom we jullie hebben uitgenodigd?

Natalia: "Ik denk omdat het deze week Internationale Open Access Week is. De UB doet daar aan mee. Wij pleiten voor Open Access: voor het online vrij toegankelijk maken van wetenschappelijke literatuur." **Jelko:** "Zou kunnen. Ik denk eerder dat we het gaan hebben over de verruiming

van de openingstijden van de UB. Dat is op aandringen van de USR gebeurd." *Jelko heeft het juist.*

Jelko: "De USR is heel blij met die verruiming. Het is een begin." **Natalia:** "Vergeleken met andere universiteitsbibliotheeken lopen we nog steeds achter, hoor. De meeste UB's zijn alle dagen – ook in de weekenden – tot 22.00 uur open, sommige UB's zelfs tot middernacht." **Jelko:** "Dat zou de USR ook wel willen. Of liever nog – als ik even dromen mag – 24 uur per dag, zeven dagen in de week. Net als de meeste Amerikaanse universiteitsbibliotheeken." **Natalia:** "Ik droom voorlopig van open zijn tot 03.00 uur 's nachts."

Is dat nodig dan? Zijn er zoveel studenten die tegen sluitingstijd nog in de UB zitten te studeren?

Jelko: "Ik word regelmatig tegen sluitingstijd de bieb uitgezet. En

dan ben ik niet de enige. Zeker in tentamenperiodes, zoals nu, is de behoefte aan ruimere openingstijden groot." **Natalia:** "Klopt. In tentamenperiodes zijn het zo'n honderd studenten. Daarbuiten ongeveer de helft. Uit onderzoek is gebleken dat studenten vaak 's avonds en 's nachts studeren. Daar zouden wij onze openingstijden graag aanpassen. Ook omdat we weten dat studenten meestal effectiever studeren in de UB dan thuis. Helaas hebben we het geld niet om de openingstijden verder te verruimen."

Is dat dan zo duur?

Natalia: "Ik heb bekeken hoe duur het is om de begane grond van de UB elke dag tot 01.00 uur open te houden. Er moet dan een beveiliging aanwezig zijn en wat personeel dat toezicht houdt. Dat kost 125.000 euro per jaar." **Jelko:** "Dat is helemaal

niet duur!" **Natalia:** "Het staat in elk geval in geen verhouding tot andere kosten, zoals de abonnementskosten. Daarvoor betalen we 3 miljoen euro per jaar. Kom ik weer terug bij het belang van die Open Access Week. Als we daarin stappen kunnen maken, zou dat financieel heel veel schelen." *Is dit dan een gezamenlijke oproep aan het college van bestuur, om over de brug te komen met die 125.000 euro per jaar?*

Natalia: "Ik doe het college liever een voorstel." **Jelko:** "In het voorjaar organiseren we samen de Nacht van de UB. Die is dan een hele nacht open, om aandacht te vragen voor verdere verruiming van de openingstijden. Kunnen we meteen aan het college laten zien hoe groot de animo daarvoor is."